



SLUJBA SFINŢILOR NOI
MUCENICI ŞI MĂRURIŞITORI
ROMÂNI CARE AU PĂTIMIT
ÎN TEMNITELE COMUNISTE



IMNITOR

ÎN A TREIA DUMINICĂ DUPĂ POGORÂREA SFÂNTULUI DUH

Slujba

Sfinților Noi Mucenici și Mărturisitori Români

care au pățimit în temnițele comuniste

Alcătuită după canoanele imnografiei bisericești



CÂTEVA LĂMURIRI

De ce am alcătuit slujba? *Slujba Sfinților Noi Mucenici și Mărturisitori care au pățimit în temnițele comuniste* a fost de mult așteptată și de mulți cerută. Sunt accesibile, de mai multă vreme, două variante de Acatist, un Paraclis, câteva încercări sau adaptări de slujbe, însă toate acestea, cu bune și rele, nu plineau nevoia unui moment liturgic după toată rânduiala Bisericii. Ba, mai mult, spre rușinea noastră, din 2010 în spațiul grecesc a apărut *Slujba și Paraclisul Sfinților Slăviților Noi Mărturisitori și Mucenici Români din temnițe, din veacul al douăzecilea* (ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΕΝ ΦΥΛΑΚΑΙΣ ΝΕΩΝ ΕΝΔΟΞΩΝ ΑΓΙΩΝ ΡΟΥΜΑΝΩΝ ΟΜΟΛΟΓΗΤΩΝ ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ; ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΝ ΦΥΛΑΚΑΙΣ ΝΕΟΥΣ ΕΝΔΟΞΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΡΟΥΜΑΝΟΥΣ ΟΜΟΛΟΓΗΤΑΣ ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΑΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ), alcătuită de dl. Haralambie Busia, Marele Imnograf al Bisericii Alexandriei, care însă se bazează pe informații sumare, neîndestulătoare și uneori imprecise. Așadar, cererea, așteptarea și datoria de neiertat – pentru că nu se poate tăgădui că marea renaștere duhovnicească de după '89 se temeluiește pe jertfa acestor noi mucenici și mărturisitori – toate acestea, zic, au condus la alcătuirea acestei slujbe.

Dacă se poate cânta o slujbă a unor sfinți necanonizați? Canonizarea unui sfânt nu înseamnă investirea cu sfințenie a unui mort, nu exprimă acordarea unui rang post-mortem, ci recunoașterea oficială a unei stări de fapt pe care Biserica o trăiește deja. Canonizarea nu impune un cult, ci recunoaște, validează, pecetluiește un cult existent pe care Biserica în întregul ei și în dimensiunea ei harismatică îl arată unei persoane a cărei sfințenie o constată. Așadar, cultul premerge canonizării, și nu invers, dar desigur există și excepții. Procesul de canonizare poate, bineînțeles, și regla anumite manifestări cultice locale sau unele abateri, de aceea și se întinde pe durata a zeci de ani.

Mărturisitorii și mucenicii pomeniți în slujbă. Modelul după care ne-am orientat în alcătuirea slujbei a fost *Slujba Tuturor Sfinților Noi Mucenici care după căderea Constantinopolului au mărturisit*, facere a Sfântului Nicodim Aghioritul (Ἀσματική Ἀκολουθία Πάντων τῶν Ἁγίων Νεομαρτύρων τῶν μετὰ τὴν Ἀλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως μαρτυρησάντων. Ποίημα Ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου). Asemenea slujbe, de obște, mai avem în Duminica Tuturor Sfinților, în Sâmbăta Cuvioșilor, în Duminica Sfinților Români, în Duminica Cuvioșilor Athoniți etc. În stihiri am păstrat un caracter general, nefăcând referire la niciun nume, ci având în vedere întreaga ceată și caracterul mărturisirii și muceniei din temnițele comuniste. Aceasta și datorită faptului că nu avem încă niciun sfânt canonizat oficial. Există doar un proiect de canonizare pentru anul 2025. Pe cei care i-am găsit pe aceste liste i-am numit sfinți, pe ceilalți doar cu alte epitete de cinstire. Totuși la canon, potrivit cu modelul, am făcut pomeniri explicite, având în vedere ceea ce am explicat în paragraful anterior.

Despre Canonul slujbei. Sunt două aspecte pe care dorim să le explicăm. **Cel dintâi** vizează criteriile de selecție a celor pomeniți. Mărturisim deschis, de la început, că este un canon nedrept. Nedreptatea lui însă este a neputinței, și nu a relei-voințe sau a părtinirii. Este imposibil să-i pomenim pe toți cei vrednici de a fi cântați și cinstiți în canonul unei singure slujbe. Numele pe care le-am cinstit le-am luat în special din *Dicționarul clericilor și mirenilor ortodocși români mărturisitori în detenția comunistă [1945-1964]*, apărut la Editura Basilica în 2017, care are girul Patriarhiei și care reflectă stadiul cel mai avansat, dar nu exhaustiv, al cercetărilor pe această temă. La fel, un alt volum care ne-a influențat, apărut tot la editura Patriarhiei, a fost *Martiri pentru*

Hristos, din România, în perioada regimului comunist (EIBMBOR, 2007). Albele *Fericiți cei prizonieri – martiri ai temnițelor românești și Icoana Noilor Martiri ai Pământului Românesc* ne-au ajutat la conturarea unei imagini sinoptice a întregului spațiu concentraționar românesc și ne-au furnizat o minunată selecție a momentelor reprezentative, a faptelor-simbol și a figurilor paradigmatiche. De asemenea, trebuie pomenit cu multă recunoștință site-ul *Fericiți cei prizonieri*, un concept desăvârșit, temerar, vrednic de toată lauda, unic ca amploare și importanță, care contribuie substanțial la spălarea rușinii care apasă asupra noastră pentru felul în care tratăm, de departe, cel mai onorabil episod din istoria noastră națională, atât înaintea lui Dumnezeu, cât și a întregii lumi. Facilitarea grabnică a elementelor biografice esențiale ale mărturisitorilor pe baza mărturiilor directe, mijlocind astfel specificul sau, bisericește spus, duhul fiecărui mărturisitor, a scurtat foarte mult timpul familiarizării cu aceștia, neeliminand totuși lectura de-a lungul multor ani a cărților celor care au pățit. Dintre cele multe pomenim doar una, care le cuprinde pe toate, care se constituie într-un adevărat testament al mărturisitorilor, manifest, pecete și sinteză: *Întoarcerea la Hristos*, a celui care, prin întreaga sa viață – din temniță, dar și de după aceea – ne impune să-l numim Ioan *Filocalicul* (Ianolide), fiindcă acesta este specificul și unicitatea noilor mărturisitori români: trăirea filocalică. Menționăm și volumul cu biografii coordonat de Părintele Grigorie (Benea) de la Memorialul Gherla, nedreptățind, încă o dată, „pentru scurtimea cuvântului”, alți ostenitori din același ogor. Așadar, un prim criteriu a fost girul Patriarhiei. Alt criteriu a fost preferința pentru cei care s-au săvârșit în temnițe, pe care i-am numit *mucenici*, spre deosebire de cei care au ieșit din temnițe și pe care i-am numit *mărturisitori*. I-am introdus, de asemenea, pe cei care sunt deja cinstiți de credincioși și a căror pildă de virtute, precum și curăția mărturisirii, este recunoscută pe scară largă. La fel, pe cei despre care avem suficiente mărturii în ce privește sfârșitul lor mucenicesc și chiar minunat. Un alt criteriu s-a impus din dorința de a cinsti mucenici din cât mai multe părți ale țării, încercând o „sacralizare” a toponimelor autohtone, cu a căror pomenire nu suntem obișnuiți în timpul slujbelor. Am urmărit, cât s-a putut, și diversitatea numelor.

Al doilea aspect care pretinde o lămurire este *tipul* canonului, nu foarte frecvent și care poate fi ușor răstălmăcit, neînțeles sau hilarizat. Specificul îl constituie multitudinea numelor, peste o sută, aspect urmărit într-o cunoștință și înadins. Cele spuse despre fiecare nume sunt puține, neîndestulătoare, ba uneori chiar numai pentru plinirea cântării, însă nu acestea au importanță. Lucrul dorit este invocarea, chemarea sfinților. În nume este cuprinsă persoana. Pomenind un nume, avem părtășie cu persoana care-l poartă (pe scurt, se pornește de la aceeași teologie ca la *Rugăciunea Numelui lui Iisus*, însă cu o nuanțare specific liturgică). Experiența va arăta fiecăruia dintre noi importanța și caracterul minunat al unui astfel de canon, mai ales în bisericile în care psaltii îl vor cânta după melodia tradițională. Așadar, acestea despre *canonul de nume*. La sinaxar am pomenit doar pe cei menționați în canon, precizând și numele civil pe lângă cel liturgic, pentru a putea fi identificați mai ușor.

Despre data săvârșirii slujbei. Evlavia spontană și neorganizată, manifestată de-a lungul vremii, improvizat și contextual, a săvârșit slujbe de pomenire și a cinstit mărturisitorii în date diferite. S-a început de la data la care s-a săvârșit mucenicește Sfântul închisorilor, Valeriu Gafencu, în 18 februarie. Altă dată a fost pomenirea Sfinților 40 de Mucenici, în 9 martie. Apoi, în 30 mai 2017, prin Legea nr. 127, data de 14 mai a fost adoptată ca „zi națională de cinstire a martirilor din

temnițele comuniste”. Din perspectivă liturgică, potrivit tradiției, în duminicile de după Pogorârea Sfântului Duh sunt sărbătoriți cei întru care s-a împlinit prin excelență întreaga iconomie a mântuirii, sfinții adică, sporind cu fiecare duminică gradul de specificitate: în duminica întâi, toți sfinții, în duminica a doua sfinții Bisericii locale, iar în a treia felurite cete și mai restrânse. Astfel, o altă dată de sărbătorire posibilă este prin urmare Duminica a treia după Pogorârea Sfântului Duh. Un argument pentru această dată este tocmai specificul pur liturgic, curat de orice altă posibilă conotație care ar putea aduce o umbră asupra luminii acestei sărbători.

În atenția de-Hristos-iubitoare cete a psalților de pretutindeni. Punem înaintea evlaviei voastre problema tipăririi cărților de slujbe sau a unei singure slujbe. Raportarea noastră la o slujbă tipărită trebuie să fie matură și cu deplină responsabilitate, mai ales față de cele cu partituri și în traducere metrică, pentru care s-a muncit mult și greu,. Trebuie să conștientizăm că un gest simplu și fără implicații asupra cotidianului poate deveni un gest cu implicații istorice. Cuvintele pot părea mari, dar sunt adevărate. A prefera printarea, și nu cumpărarea slujbei duce, pe cale de consecință, la netipărirea în viitor a acestor slujbe. Dacă înșiși autorii o pun la dispoziția noastră în format electronic este pentru cei care nu pot dobândi un exemplar tipărit sau pentru a ne sluji de ea până vom ajunge la forma tipărită. Însă a scana o slujbă tipărită și a o printa, câtă vreme avem acces la cea tipărită și al cărei cost poate fi chiar mai mic, este un gest incalificabil și cu urmări nefaste. Din nefericire, datorită neconștientizării acestor aspecte simple și de bun-simț, editarea lucrărilor muzicale a fost și este problematică. Desigur sunt afectate și condițiile grafice de editare, atât de importate la o carte liturgică. Dobândirea unei cărți de slujbă este o investiție, nu o cheltuială. Fiecare își aduce obolul la o cauză nobilă. Trebuie să ne percepem ca ceată și, mai mult, ca ceată duhovnicească și să ne susținem cauzele proprii. Aceste constatări provin din frământarea născută din plănuirea publicării acestei slujbe, cu partituri complete, în absența unui sprijin care să elimine orice tulburare și îngrijorare.

Melurghisirea: Ilie Rareș Cîmpean

Grafica: Răzvan Bădescu

Tehnoredactarea: Mihai Telescu

Mulțumiri neîndestulate lui Ilie Stănuș



ÎN A TREIA DUMINICĂ DUPĂ POGORÂREA SFÂNTULUI DUH

SFINȚII NOI MUCENICI ȘI MĂRTURISITORI ROMÂNI

LA VECERNIA MICĂ

Punem stihuri pe 4 și cântăm următoarele stihiri:

Glasul 1, asemenea cu: *Ceea ce ești bucuria...* (Τῶν οὐρανίων ταγμάτων)

Prealuminosul nor, astăzi, ' al mucenicilor, ' care în România
pentru credință luptat-au, ' peste tot cuprinsul țării umbrind,
luminează Biserica ' și-o strălucește cu raza ' virtuții lor
și cu slava schingiuirilor.

Cei de acum cu-ndrăznire ' pășind pe urmele ' celor vechi, biruit-au
roșia fiară păgână, ' crucii lui Hristos părtași ajungând
prin durerea și chinul lor. ' Cu-a mucenicilor ceată ' fiind slăviți,
mijlocesc la Domnul pentru noi.

Cu-adevărat temelie ' nouă Bisericii, ' cei ce-ați plinit cu fapta
Evangelhia păcii, ' sfinților slăviți și noi mucenici, ' întărirea creștinilor,
prin pătimirile voastre ' ați zugrăvit ' răstignirea Mântuitorului.

A vă ascunde pământul ' nu poate, Sfinților, ' căci după vrednicie
v-a primit pe voi cerul, ' cetele de îngeri și mucenici, ' cu prorocii și-apostolii
s-au minunat de a voastră ' luptă strigând: ' „Slavă Ție, Ziditorule!”

Slavă..., glasul al 8-lea

Luminători înțelegători răsăritu-ne-au în vremurile din urmă
dumnezeieștii noi mărturisitori ai lui Hristos,
cei prizoniți de cei fără de Dumnezeu pe întinsul României
care ne călăuzesc fără rătăcire
pe căile cele drepte ale mântuitoarelor Sale porunci,
căci luminându-ne cu lumina adevăratei lor pocăințe,
a sânguinței lor în păzirea cu scumpătate a legilor dumnezeiești
și a dragostei covârșitoare pentru Hristos,
facem să se sălășluiască și în noi dumnezeiescul har
și dobândim de la Dumnezeu mare milă sufletelor noastre.

Și acum..., a Născătoarei, asemenea

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi
din toată nevoia și necazul.

LA STIHOAVNĂ

Glasul al 6-lea, asemenea cu: *Îngereștile puteri...* (Αἱ Ἀγγελικαὶ)

Noii mucenici, într-o ceată luminoasă, ' cu adevărat în veșminte de lumină
se-arată astăzi lumii ' scânteind precum stelele,
toți fiind prin lupte și prin chinuri ' mai străluciți și mai cu slavă
decât soarele, ' duhovnicește luminând ' pe toți cinstitorii lor.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinții Săi.

Zel dumnezeiesc, bărbăție ne'nfrică, ' cuget neplescat și credință ne'ndoită
vădit-au mucenicii ' biruind fiara roșie, ' mărturisitorii și cuvioșii,
ceata sfințită și mireni ' să fie cinstiți ' ca buni oșteni ai lui Hristos
și-ai noștri păzitori preatari.

Stih: Sfinților celor de pe pământul Lui minunate a făcut
Domnul toate voile Sale întru ei.

Dragoste având nesfârșită către Domnul,
ați putut răbda încercările cumplite,' de-aceea nici necazul
și nici foamea ori primejdia' nu v-au putut rupe de aceasta,
cum zice Pavel, nici bătaia' și nici temnița,' ci ați rămas neclătiți
de-chin-purtătorilor.

Slavă..., a Treimii, asemenea

Unul Dumnezeu, o, Părinte și Cuvinte,
Duhule cel Sfânt, către noi arată-Ți mila,' nu trece cu vederea
pe ai Tăi mucenici mai noi,' Doamne, Iubitorule de oameni,
ci rugăciunea lor ascult-o,' primindu-ne' pe noi cei ce îi cinstim
cântând pomenirea lor.

Și acum..., a Născătoarei, asemenea

Pruncă Mariam, a Stăpânului mireasă,
tu i-ai ocrotit, întărindu-i în primejdii,' pe cei ce cu credință
pătimit-au în temnițe' și te-ai arătat plină de slavă
celor ce-n veghea lor de noapte' zdrobiți se rugau' să dăruiască al tău Fiu
întregii lumi pacea Sa.

Acum slobozește..., Trisaghionul, Troparul (vezi la Vecernia Mare) și otpustul.





LA VECERNIA MARE

La *Doamne strigat-am...*, dacă este duminică punem 6 ale Învierii și 4 ale Mărturisitorilor.

Dacă este altă zi, se pun stihirile pe 8:

Glasul 1, asemenea cu: *O, preaslăvită minune!* (Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος!)

O, preaslăvită minune!' Mucenicii cei noi, întru ale noastre vremi,
în lume au strălucit' cu slava veșnică,' credința creștinilor
au înălțat și-au surpat neevlavia;' se bucură, prăznuind,
cei credincioși, la pomenirea acestora' glăsuind: „Tu ești, Stăpâne,
preaslăvita laudă,' biruința și cinstea' luptătorilor din temnițe.”

Veniți pe ai lui Hristos mucenici
să-i cinstim, cântându-i cei bătrâni cu tinerii!' Că pruncii neputincioși
și cu fecioarele' în temnițe și la munci' pe cei puternici și răi biruitu-i-au,
cu cei mai vechi se întrec' și se arată-ntru toate asemenea:
propovăduind credința,' îndurând durerile,' nedreptatea și chinul
și lucrând prin har minunile.

Toată pătimirea sfinților' celor care mai nou în România s-au luptat
slăvită este în cer' de toate cetele,' de îngeri și cuvioși,
de mucenici și credincioșii pământului.' Cei fără de Dumnezeu
cu-nșelăciunile lor rușineze-se!' Iară Hristos îi slăvește' cu podoabe veșnice,
pân' la marginea lumii' ajungând vestea virtuții lor.

Alte stihiri, glasul al 2-lea, asemenea cu: *Cu ce cununi de laude...* (Ποιοις ἐνφημιῶν)

Cu ce alcătuiți vrednice vom cânta, lăudând, pe mucenicii
vremurilor noastre, preavrednicii, pe cei ce crucea purtatu-și-au
și pentru Hristos jertfit-au toate, pe slava cea nou-arătată a întregii lumi,
căderea cea cu vuiet a necredincioșilor, a României cunună,
îndrăznirea noastră înaintea Stăpânului, cei care acum în cer
se roagă veghind Biserica?

Cu ce duhovnicești laude vom cinsti, vestind, pe lucrătorii
cei adevărați ai Evangheliei, cei ce plinit-au poruncile,
și cele ușoare, și cele grele, smeriții sprijinitori ai aproapelui
și tarii iubitori ai vrăjmașilor, cei ce au dus la pocăință pe călăii silnici,
iertând toate din inimă, pe jertfele cele vii, cei care se roagă pentru noi?

Cu ce dumnezeiești laude vom slăvi cum se cade viața
celor ce prin fapte suitu-s-au la înălțimea contemplației,
pe cei ce-au iubit al Domnului nume, rostindu-l neîncetat într-a lor inimă,
lăcașuri dumnezeiești pe ei făcându-se, și au răbdat prigonire,
nedreptăți și chinuri mistuiți de-al iubirii foc, nearși, dar, ca vechiul rug,
prin harul de viață făcător?

Slavă..., glasul al 6-lea

Astăzi stele nou-arătate răsăritu-ne-au pe tăria Bisericii,
nu năpaste prevestind lumii, ci revărsări ale bunătăților,
toți cei care în temnițe, robii și prigonirile Fiarei-Roșii
au ajuns pe meleaguri românești mucenici și mărturisitori ai lui Hristos.
Veniți, dar, iubitorilor de praznice, după datorie către aceștia să zicem:
Bucurați-vă, cei ce ați fost sprijin și întărire a credinței,
dar batjocorire și nimicire a necredinței; bucurați-vă, slava românilor
și strălucirea cu totul luminoasă a vieții virtuose;
bucurați-vă, cei ce ați fost credincioșilor pilde ale răbdării
și-a statorniciei întru Hristos la vreme cuvenită;
cu noi, rugămu-vă, rămâneți în chip înțelegător,
izbăvindu-ne din cumplitele primejdii,
și mijlociți neîncetat pentru sufletele noastre.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu, dogmatica glasului de rând
Vohodul, *Lumină lină*, Prochimenul zilei și Paremiile

De la Proorocia Isaiei citire:
(XLIII, 9)

Acestea zice Domnul: **N**eamurile toate
laolaltă să se adune și să se strângă
popoarele! Care dintre ele ne-au dat de
știre aceasta și ne-au făcut prorocii?
Să-și aducă martorii și să dovedească,
să audă toți și să zică: „Adevărat!";
„Voi sunteți martorii Mei, zice
Domnul, și Sluga pe care am ales-o, ca
să știți, să credeți și să pricepeți că Eu
sunt: înainte de Mine n-a fost
Dumnezeu și nici după Mine nu va
mai fi! Eu, Eu sunt Domnul și nu este
izbăvitor afară de Mine! Eu sunt Cel ce

am vestit, Cel ce am izbăvit și Cel ce
am prezis și nu sunt străin la voi. Voi
sunteți martorii Mei, zice Domnul. Eu
sunt Dumnezeu din veșnicie și de aici
încolo Eu sunt! Nimeni nu poate să
iasă de sub puterea Mea și ceea ce fac
Eu, cine poate strica?" Așa zice
Domnul, Izbăvitorul vostru, Sfântul
lui Israel: „Pentru voi trimit prăpăd la
Babilon, ca să-i pun pe toți pe fugă, pe
acești caldeii așa de mândri pe
corăbiile lor."

De la Înțelepciunea lui Solomon citire:
(III, 1)

Sufletele dreptilor sunt în mâna lui
Dumnezeu și nu se va atinge de
dânsele munca. Părutu-s-a întru ochii
celor nepricepuți a muri, și s-a socotit
pedepsire ieșirea lor, și mergerea de la
noi sfărâmare, iar ei sunt în pace. Că
înaintea feței oamenilor de vor lua și
muncă, nădejdea lor este plină de
nemurire și, puțin fiind pedepsiți, cu
mari faceri de bine se vor dărui; că
Dumnezeu i-a ispitit pe dânșii și i-a
aflat Luiși vrednici. Ca aurul în

topitoare i-a lămurit pe ei și ca o jertfă
de ardere întreagă i-a primit, și în
vremea cercetării Sale vor străluci, și
ca scânteile pe paie vor fugi. Judeca-
vor limbi și vor stăpâni noroadă, și va
împărăți într-înșii Domnul în veci. Cei
ce nădăjduiesc spre Dânsul vor
înțelege adevărul și credincioșii în
dragoste vor petrece cu Dânsul. Că dar
și milă este întru cuvioșii Lui, și
cercetare întru aleșii Lui.

De la Înțelepciunea lui Solomon citire:
(V, 10)

Dreptii în veci vor fi vii, și de la
Domnul plata lor, și purtarea de grijă

pentru dânșii de la Cel Preaînalt.
Drept aceea vor lua împărăția

podoabei și stema frumuseții din mâna Domnului; că cu dreapta Sa va acoperi pe ei și cu brațul Său îi va apăra. Lua-va toată arma dragostea Lui și va întări făptura cu arme spre izbânda vrăjmașilor. Îmbrăca-va în loc de platoșă dreptatea și-Și va pune Luiși coif judecata cea nefățarnică. Lua-va pavăză nebiruită bunătatea, și va ascuți cumplită mânie într-o sabie, și va ridica război împreună cu Dânsul lumea asupra celor fără de minte. Merge-vor drept nimeritoare săgețile fulgerelor și ca dintr-un arc bine încordat al norilor la țintă vor lovi. Și,

din praștia mâniei celei zvârlitoare de pietre, pline vor cădea grindine. Înfierbânta-se-va asupra lor apa mării și apele cele mari repede vor curge. Sta-va împotriva lor Duhul puterii și ca un vifor îi va vântura pe ei; și va pustii tot pământul fărădelegea, și răutatea va răsturna scaunele puternicilor. Ascultați dar, împărați, și înțelegeți! Învățați-vă, judecătorii marginilor pământului! Ascultați, cei ce stăpâniți mulțimi și cei ce vă trușiți întru noroadale limbilor! Că de la Domnul s-a dat vouă stăpânirea și puterea de la Cel Preaînalt.



LA LITIE

Idiomele, Glasul 1

Veselește-te astăzi, Biserică Ortodoxă, cu veselia cea întru Dumnezeu,
bucură-te și dănuiește, Mireasa cea aleasă a lui Hristos,
ca o maică de prunci iubitoare și, ca pe doi fii preaiubiți,
pe cei vechi și pe cei noi mucenici ai tăi pe amândouă brațe purtându-i,
strigă în chip prorocesc către Mirele tău Hristos:
„Iată, eu și pruncii pe care mi i-ai dat, Doamne,
pe care prin harul Tău duhovnicește i-am născut
și, crescându-i cu laptele bunei-cinstiri,
desăvârșiți mărturisitori ai numelui Tău i-am arătat!”
Primește, dar, pătimirile și sângele lor
ca pe o jertfă bineplăcută și fii mie milostiv,
ocrotindu-mă de asuprirea păgânească și de tot eresul,
Cel ce m-ai răscumpărat cu scump sângele Tău.

Același glas

Tinutu-le-au trupul în iadul Aiudului,' dar nu au deznădăjduit Fericiții,
mergând pe drumul duhului fără de întoarcere,' căci mintea cea de neținut
către Hristos de-a pururi o întorceau,
chemând în inimă numele cel sfânt al Lui.' O, de frumos iubitorilor,
voi, cei ce dragostea de Dumnezeu ați vădit-o' prin ținerea poruncilor Lui
până la moarte,' rugați-L, dar, să altoiască' și în necuratele noastre inimi
preadulcele Său nume, curățindu-le,' și mijlociți pace lumii,
iar sufletelor noastre lumina și mare milă.

Glasul al 2-lea

În jilava groapă a morții,' cea făcută să ne apere' de războitorii străini,
ca o sămânță ați fost îngropați,' voi, fii credincioși ai neamului nostru,
dar ați adus rod însutit,' de-chinuri-purtătorilor!' O, născătorilor ai noștri
în cele dumnezeiești,' mustul credinței noastre' și puterea nădejzii!
Rugați-L pe Cel pentru care ați pățimit' ca dragostea cea care nu cade
să o așeze într-o noi,' ca fără de schimbare să-I slujim Lui
și să-L laudăm împreună cu voi' în ceruri, în vecii vecilor.

Glasul al 3-lea

Stinsă este gheena Gherlei,' bucură-te, Românie!
Cei fără Dumnezeu au fost înjosiți' și vrerea lor biruită.' Bucură-te, că iată,
aprins este cuptorul harului' în care inimile mărturisitorilor,
arzând, au fost curățite de toată zgura' și s-au făcut cărămizi
înroșite în jertfa sângelui lor' și întărite cu puterea Duhului
și așezate la temelia Bisericii;' Bucură-te, că pe piatra credinței
casă dumnezeiască ți-ai zidit' din suflete nepângărite!
Cu acelea veselește-te,' cu acelea împreună-petrece,' lor și roagă-te
pentru pacea ta și a întregii lumi.

Glasul al 4-lea

Pitește-te, ' tu, cel care ne îngrozești numai cu auzul,
care tulburi prin aducere-aminte, ' care răscolești pomenindu-te,
o, spital de patru ori drăcesc, ' care ai crezut că poți omorî duhurile dreptilor,
nebun ce-ai cugetat să nimicești
chipul cel dumnezeiesc al făpturii mâinilor lui Dumnezeu;
pleacă-te dar, ' că iată, mai strălucitori decât aurul se arată
cei care prin schingiuri nemaiauzite
s-au curățit de toată zgura blestemei mândrii
și, din iad, te-au făcut biserică. ' Iisuse, nu ne duce pe noi în ispită,
ci ne izbăvește de cel viclean,
pentru rugăciunile celor care pentru Tine au pățimit.

Glasul al 5-lea

Bună târguire ați lucrat, Sfinților, ' că din ocna cea dumnezeiască
ați scos sarea Duhului, care v-a sărat arderea-de-tot.
Dat-ați înțelesurile cele slabe ale lumii:
bucuria vieții pământești, plăcerile gâtlejului și ale pântecelui, ' vază și averi;
și le-ați dobândit pe cele tari ' ale Împărăției ce va să fie:
rugăciunea de un singur gând, ' punerea sufletului pentru aproapele,
dragostea de vrăjmași. ' O, bună târguirea voastră, ' că ați întors la Hristos
și sufletele îndrăcite ale celor ce s-au lepădat!
Nu ne treceți cu vederea nici pe noi,
cei ce cântăm cu cutremur și adâncă cinstire
pățimirea voastră cea vrednică de toată lauda.



Glasul al 6-lea

Precum nelegiuîții de odinioară' au străpuns cu sulița coasta Mântuitorului,
așa și aceștia din vremurile noastre
au împuns cu pârga sufletelor neamului nostru' Dunărea cea bătrână,
din care a țâșnit drum fără pulbere,' dar învăluit în colbul morții,
și albie înecată în sângele' celor care-L mărturiseau pe Hristos.
O, șuvoi cu faimă de ocară,' mărturisindu-te, deschide-ți ucigașa gură
și varsă din adâncurile tinei tale' mărgăritarele cele de mult preț
pe care nesățios le-ai înghițit,
ca strălucind în lumina Soarelui celui înțelegător' să ne lumineze și pe noi
cei ce ne închinăm pătimirii lor,' iar tu să-ți poți spăla
necurăția cea care nu mai poate fi astupată.

Slavă..., glasul al 8-lea

Are acum în cer ceata fericiților adaos de bucurie:
duhurile voastre cele nematerialnice, marilor nevoitori și noilor mucenici.
Iar noi, cei legați cu legătura trupului,
având pe pământ materialnicele voastre moaște,
ne umplem de veselie duhovnicească,
culegând sfințenie sufletelor și trupurilor, iar patimilor, tămăduire.
De aceea cu mulțumire și strigăm lui Hristos:
„Slavă Ție, Doamne, Cea ce și în vremurile noastre
ai arătat noi mărturisitori și adevărați mucenici spre sprijinirea credinței,
spre mângâiere la restriște și mântuirea sufletelor noastre.”

Și acum..., a Născătoarei

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi din toată
nevoia și necazul.

+++++

LA STIHOAVNĂ

Dacă este duminică, stihira Învierii, a glasului de rând, iar apoi acestea, glasul al 5-lea, asemenea cu:
Bucură-te, cămara... (Χαίροις ἀσκητικῶν)

Bucură-te, ceată de noi mucenici,' cor vitejesc al Dumnezeuului celui viu,
cu toți mărturisitorii' care, răbdând, au surpat
însăimântătoarea Fiară Roșie;' credința părinților' ați păzit-o cu sângele
trupului vostru,' lepădându-vă sufletul' pentru dragostea
lui Hristos și-a aproapelui.' Voi, cei ce întunericul' și scârbele temniței
le-ați prefăcut în lumină' prin rugăciunea lăuntrică,' rugați-L pe Domnul
să dea sufletelor noastre' bogată mila Sa.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinții Săi.

Bucură-te, al României sobor' ce ai ținut aprinsă flacăra Duhului,
voi, toți mărturisitorii' care pe cei de demult
cu-ale voastre chinuri întrecutu-i-ați;' răbdând prigonirile,
îndurând strămătorările,' foamea și setea,' îngrozirea călăilor,
frigul temniței,' schingiuirea, bătăile,' trâmbițe Evangheliei
făcutu-v-ați, Sfinților,' reazem, temei și tărie' în lucrarea virtuților,
pe Domnul rugați-L' să dea sufletelor noastre' bogată mila Sa.

Stih: Sfinților celor de pe pământul Lui minunate a făcut
Domnul toate voile Sale întru ei.

Toate nestricăcioasele flori' care, udate cu-al lor sânge, slăvit-u-s-au
cu miruri și cu miresme,' cu făr'de număr minuni,
astăzi cu cinstire să se laude;' din frângerea oaselor' acum curgerea mirului
îmbălsămează' sufleteștile noastre răni' și ne vindecă' toate bolile trupului;
o, preadumnezeieștilor,' cu sângele vostru scump' ați adăpat România
din al credinței izvor preasfânt,' rugați, dar, pe Domnul
să reverse peste lume' bogată mila Lui.

Slavă..., glasul al 4-lea

**Strălucit-a lumii primăvara cea înțeleghătoare,
înghițind iarna întunericului celor fără de Dumnezeu,
nu adusă de o floare, ci de un mănunchi necuprins
de noi mucenici și mărturisitori.
Veniți, dar, iubitorilor de priveriști duhovnicești,
să ne ospătăm simțirile sufletului
cu această mulțime a florilor care prind rod minunat,
căci felurite sunt la vedere, înmiresmate la miros, neveștejite de vreme
și toate purtând semnele Domnului Iisus' și roșeala sângelui.
Iar lui Hristos să-I strigăm:
Doamne, Cea ce pe acestea de curând le-ai sădit,
învrednicește-ne, pentru mijlocirile lor,
de primăvara cea veșnică a Împărăției Tale,' ca un iubitor de oameni!**

Și acum..., a Născătoarei, asemenea

**Din toate primejdiile izbăvește pe robii tăi, binecuvântată de Dumnezeu
Născătoare, ca să te slăvim pe tine, nădejdea sufletelor noastre.**

Acum slobozește... și

TROPARUL

Glasul al 3-lea, asemenea cu: Pentru mărturisirea dumnezeieștii... (Θείας πίστεως)

**Minunați-vă' astăzi, noroade,' de priveriștea' ce ni se-arată:
noua ceată de mucenici ai românilor,' că răbdând pentru credință durerile,
au stat cu mintea 'naintea Stăpânului
și, în chinul lor luând înfierea Duhului,
se roagă pentru noi în vecii vecilor.**



LA UTRENIE

Dacă este duminică, la *Dumnezeu este Domnul...* se cântă troparul Învierii de 2 ori, al Mărturisitorilor și al Născătoarei. După catisma întâi, sedelnele Învierii, iar după a 2-a, a Mărturisitorilor.

Dacă este altă zi, ale mucenicilor. După catisma întâi, sedea, glasul 1, asemenea cu:

Mormântul Tău, Mântuitorule... (Τὸν τάφον σου Σωτήρ)

Ca stelele sclipind' în noaptea necredinței,' ca stâlpii neclintiți
în tulburările vieții,' în lume, Mucenicilor,' voi, cei noi, arătat-v-ați,
aprinzându-ne' dumnezeiasca iubire' și proptindu-ne
preacătăinatele inimi,' de-chinuri-purtătorilor.

Slavă..., asemenea

Luptat-ați neclintiți' pentru dreapta credință' în vremea de acum,
îmboldind pe tot omul' spre slava și spre lauda' Dumnezeului tuturor,
Mucenicilor,' Cel care firea cea slabă' întăritu-v-a' și v-a slăvit nevoia
cu daruri și cu minuni.

Și acum..., asemenea

O mare lume ești' în cea mică, Marie,' în tine cuprinzând' Ziditorul a toate
cununa prorociilor,' frumusețea-nceputului,' și a gândului
dumnezeiesc carte sfântă,' neajuns adânc' al deșertării, ce umple
pe oameni de Sfântul Duh.

După catisma a doua, sedea, glasul al 4-lea, asemenea cu:

Spăimântatu-s-a Iosif... (Κατεπλάγη Ἰωσήφ)

De-ale voastre vitejii' și mucenicii s-au uimit,' cu cereștile puteri
și cu tot neamul de creștini:' cum voi, în trup stricăcios fiind, biruit-ați
prin grele pătimiri pe cei fără' de trup,' iar pe necredincioși rușinatu-i-ați.
Pentru aceasta toți cu mulțumire' aducem Domnului laudă,' Cel ce voit-a
ca-n vremea noastră' să nască noi mucenici.

Slavă..., Și acum..., asemenea

**Nenuntită fiind tu', Fecioară, cum ai zămislit' și în pânțele-ai purtat
pe Cel ce este necuprins?' Spune-ne tâlcul pătrunderii tainei tale!
Preaadevărat' este, omule', ceea ce îmi spui', dar oprește-te
să înțelegi minunea nașterii mele', căci toată mintea se biruie
și nu ajunge' nici înălțimea', nici adâncimea ei.**

Dacă este duminică, după Polieleu îndată Binecuvântările Învierii,
ectenie și Ipacoîul rostit, apoi sedalna Mărturisitorilor. Dacă este altă zi:

După Polieleu, sedalna, glasul al 3-lea, asemenea cu:

De frumusețea... (Τῆν ωραιότητα)

**Să laudăm acum' pe mucenicii noi,' pe cei ce au stricat' înșelăciunile
celor ce n-aveau Dumnezeu,' vestind credința cea dreaptă;
să-i rugăm, strigându-le:' Dintru toate ispitele' și de vătămarile
celor răi izbăviți-ne,' pe noi cei ce cântăm cu cinstire
a voastră sfințită pomenire.**

Slavă..., Și acum..., asemenea

**Dulcea ta dragoste' ca și o flacăra,' bună Stăpâna mea,' îmi arde inima
și mă silește să îți strig' cu dor, Binecuvântată:' „Bucură-te, cort ceresc,
mângâierea-ntristaților;' bucură-te, sabie,' care tai nedreptățile,
a cerului și-a pământului minune,' ceea ce ești mai presus de toate!"**

Dacă este duminică, Antifoanele și prochimenul Octoihului,
Evanghelia a 3-a a Învierii și celelalte.

Dacă este altă zi: Antifonul 1 al glasului al 4-lea,
Prochimen

Minuat este Dumnezeu întru sfinții Săi.

Stih: Sfinților celor din pământul Lui, minunate a făcut Domnul
toate voile Sale într-înșii.

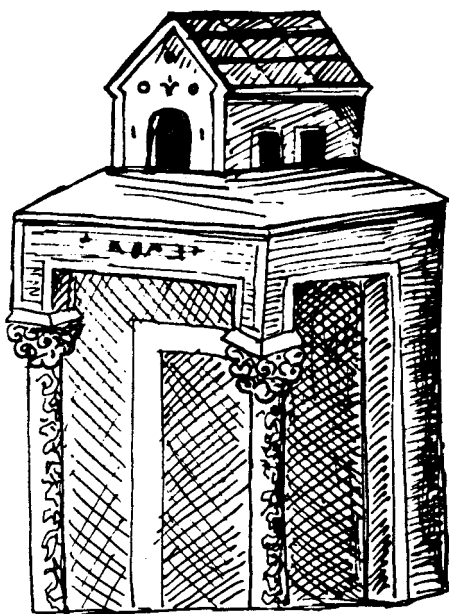
Evanghelia de la Mucenici (Lc. 21, 12-19),
Psalmul 50

Slavă..., Pentru rugăciunile Mărturisitorilor Tăi, Milostive...,
Și acum..., Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule...

Stihira, glasul al 6-lea

În ceruri stând, nemijlocit,
împreună cu Cel dintâi între mărturisitori Hristos-Dumnezeu
și cu mucenicii cei vechi, voi, noii mucenici și mărturisitori,
împodobiți sunteți cu veșmântul alb al fericitei slave,
având de-a dreapta voastră crucea, iar de-a stânga stâlپări de finic,
semn al biruinței asupra patimilor din suflet
și prin aceasta și asupra tiranilor,
iar pe cap purtați cunună împărătească neveștejită.
Astfel, o, dumnezeilor după har, unindu-vă cu Dumnezeu cel după fire
și împărățind voi, împăraților, cu Împăratul,
rugați-vă neîncetat pentru noi,
cei ce cu înflăcărare săvârșim pomenirea voastră.



CANOANELE

Dacă este duminică, întâi canonul Învierii pe 4, al Născătoarei de Dumnezeu pe 2
și al Mărturisitorilor pe 8.

Dacă este altă zi, al Născătoarei de Dumnezeu, cel de la Paraclisul Mare, pe 4 și al Mărturisitorilor pe 10.

Canonul Noilor Mucenici și Mărturisitori

în acrostih la ale Născătoarei, imnograful

Glasul al 8-lea. Cântarea 1

Irmos: *Pe faraon, cel ce se purta în car...* (Ἀρματηλάτην Φαραώ)

Treime-Una, Dumnezeu al tuturor,' cugetul meu cel viclean
și mintea mea oarbă' de lumină umple-le,' iar limba fă-mi-o limpede
ca să cânt în chip vrednic' mărturisirea și faptele
sfinților mai noi mucenici ai Tăi.

Ca-ntr-o icoană, înaintea tuturor,' pe toți deodată îi pun,
începându-mi cântul' cu-acel tânăr răstignit' care, nevrând să lepede
părinteasca credință,' pentru Hristos săvârșitu-s-a,
chip al pătimirii făcându-se.

Pe Adrian cel ce-a cărat cu spatele' crucea durerii obștești' și-a fost întărire
pentru toți în temniță,' iar cu el pe Agapie' de la Moreni, râvnitorul,
din Topolog pe Andrei acum' să îi înălțăm cu cântările.

Doi stâlpi de foc dumnezeiesc cu laude' duhovnicești preaslăvesc,
care-mbărbătat-au' și-au slujit Biserica,' doi cuvioși Arsenie,
minunate odoare' de la Prislop și din Techirghiol,
mari mângâietori ai norodului.

Pe-un slujitor împărătesc ca aurul,' pe Aurel îl cinstesc,' pe cel din Craiova
și pe altul din Arad,' pe Aurel al treilea-acum,' cel mai dârz ca stejarul
și de un nume pe-al patrilea,' cel din Întorsura Buzăului.

Pilduitoarea, să mărim, familie, ' pe Alexandru cel drept' cu a lui soție,
iubitori ai Rugului' ce arde într-un singur gând' și pe-al lor blând duhovnic,
cel care zice tot binele, ' pe cel din Cernica, pe Benedict.

Trei roade coapte ne-ndulcesc cu viața lor, ' trei ai Sihastrului fii;
întâiul, Cleopa, ' la Nicula a stărețit' și, peste rând, și celorlalți
le cinstim marea râvnă: ' lui Simeon cel cu dragoste
și Visarion cel cu nume bun.

A Născătoarei

Iisus Hristos din tine prunc născutu-S-a, ' al lumii bun Ziditor,
dându-ți, Preacurată, ' plinătatea harului, ' pe care-mpărtășește-o
celor care îți cântă' și te cinstesc împreună cu
sfinții mucenici cei mai nou slăviți.

Cântarea a 3-a

Irmos: *Cela ce ai făcut...* (Ὁ ὑπάρχων ἀψῖδος)

Ți-ai purtat suferința, ' o, Constantin, și prin ea
ți-ai mântuit sufletul, Drepte, ' căci fără întoarcere
ai mers pe-al duhului drum' prin foc, prin fier și prin apă,
din prinsoarea răului' tu slobozindu-te.

Au slujit Sapienței' doi Constantini de un gând,
multe pătimind pentru Domnul' și pentru-aproapele, ' mucenicește sfârșind
cel dântâi stadia vieții, ' iar al doilea datu-ne-a' mărturisirea lui.

Lui Constantin ploieșteanul, ' cel neînvins, laude;
și-altui mucenic de un nume, ' al Aroneanului; ' și îl cinstim pe Cornel,
pe mucenicul din Balșa, ' cu Crăciun de la Cinciș, ' preoții Domnului.

Cu a inimii rugă' ți-ai curățit sufletul, ' rug aprins ai fost, Daniile,
prin harul Duhului, ' pe Cea ca zorile' în imn frumos ai mărit-o,
mucenic sfârșindu-te' spre slava Domnului.

A Părinților gură' și bun tălmaci Duhului,' a ortodoxiei dulceață,
dascălul cel ales,' a-nțelepciunii cuvânt,' de Dumnezeu grăitorul,
pe Dumitru preotul' să-l lăudăm noi toți.

În bejenie aspră' au petrecut viața lor:' multpătimitorul cel tare,
sfințitul Dimitrie,' și-al Crucii alt iubitor,' din Sântuhalm, tot Dumitru,
cu Dumitru ce-a-noit' Stavropoleosul.

Înflorit-a Aradul' pe Demian preotul,' iară stăreția din Putna
pe fiul harului,' pe Dosoftei l-a avut,' pe Emilian mucenicul
Polovragiul datu-l-a;' toți să se laude.

A Născătoarei

Om asemenea nouă' pe Dumnezeu L-ai născut,' Tatălui frumoasă mireasă,
și maică Fiului,' și fiică Duhului ești,' sălaș preasfânt al Treimii,
izbăvirea omului,' slava Bisericii.



Sedealna, glasul al 8-lea, asemenea cu:

Pe Înțelepciunea și Cuvântul... (Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον)

Racla moaștelor voastre dumnezeiești' este leac fără plată pentru noi toți,
dovadă evlaviei' și a dreptei credințe vii' și vistierie ce lumea
o umple cu minunile,' nestricăcioase table' de lut ale Duhului,
cupe cu-aromate' revărsate în lume,' ce-ntrec cu mireasma lor
toate florile câmpului' și poienile munților.' Rugați-L pe Hristos Dumnezeu
să dăruiască iertare greșalelor' celor ce-a voastră pomenire
o cinstesc cu laude.

Și acum..., asemenea,

Car de foc și lumină al lui David,' patul cel purpuriu al lui Solomon
și sfeșnic ca aurul' al Zahariei prorocului,' de-Dumnezeu-scrisă carte
a Isaiei și cortule' însuflețit al lui Moise,' și zid fără trecere,
ca și diamantul,' al lui Amos, și munte' Daniil arătat-te-a
și-Avacum tablă scrisu-te-a.' O, grăirea prorocilor,
roagă-te lui Hristos, Fiul tău,' să dăruiască iertare greșalelor
celor ce nașterii tale' se-nchină cu dragoste.

Cântarea a 4-a

Irmos: *Tu ești tăria mea, Doamne... (Σὺ μὲν ἰσχυρός, Κύριε)*

Frumos la chip' și luminos ca și îngerii,' în credință' Eduard sfârșitu-s-a,
pentru Hristos viața lepădând' și de mare cinste
cu-adevărat învrednicindu-se,' căci Însuși Domnul nostru,
înainte vestindu-i,' l-a luat întru slava cea veșnică.

Să îl slăvim' pe cel năvalnic ca Mureșul,' căci udat-a' sufletul clujenilor
și-a înflorit pomi duhovnicești,' Florea mucenicul,' cel ce cu multă strădanie
poruncile vieții' lucrat-a, învățându-i' și pe alții s-ajungă la cele cerești.

Mustrat aș fi' în cugetare de n-aș cânta' pe cel care' prin mărturisirea lui
lumii întregi fost-a cunoscut,' care și-al său sânge
și l-a scurs pentru aproapele,' pe cel ca diamantul' luminos și preatare,
Gheorghe din Mahmudía, preavrednicul.

Din Lopătari' preotul Gheorghe cu laude' se cinstește,' și mucenicia lui;
măresc și alt Gheorghe din Galați;' nu trec cu vederea
pe cel senin, fericit și blând,' pe Gheorghe mucenicul
din Brănești, minunatul,' cel slăvit cu vederile Duhului.

Ca mucenic' adevărat și pe Gheorghe-l cânt,' cel din Vela,
care-ntru sfințenie' s-a săvârșit ca un cuvios,' darul rugăciunii
neîncetate primitu-l-a,' călăii biruindu-și' prin puterea iubirii,
căci vedea și lumina lăuntrică.

Cuget smerit' și iubirea vrăjmașilor,' rugăciunea' ne'ncetată a inimii
le-a dobândit Sfântul Gherasim,' pavăza Tismanei' și-a mucenicilor laudă;
scăpat-a de la moarte' și călăii, căci vieții' fericite părtaș arătat-u-s-a.

Cânt pe Gavril,' sprijinitorul clujenilor,' și îl laud' pe dreptul Grigorie
din Cuporani ca pe-un mucenic,' și de la Trivale' pe Cuviosul Grigorie,
iar în Lavra Moldovei' îl cinstesc pe-al ei stareț,
mucenicul sfințit Haralambie.

A Născătoarei

S-a arătat,' în locul celui vechi, nou Adam,' prunc din tine;
iar tu arătat-te-ai' nouă Evă-n locul celei vechi;' și-n loc de pom, Crucea,
iar Gavriil, în locul șarpelui,' și-n locul întristării' bucurie adus-ai
peste lumea întreagă, Stăpâna mea.

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat... (Ἰνα τὸ με ἀλώσω)

Ai iubit făptuirea' și către Tabor cu sfinții sânguitu-te-ai,' Crucea și Golgota
împreună cu Domnul suindu-le,' dascăl preoțimii' te-ai arătat, Ilarioane,
și părinte iubit arădenilor.

Înarmat cu credința' și cu-a Evangheliei cerută dragoste,' noul sfânt Ilie
încuiat-a cu lacăt zăvoarele' patimii din suflet' și-a dobândit nestricăciune,
făcător de minuni dovedindu-se.

Îl cinstesc pe Ilie,' cel ce a luptat cu râvnă Fiara-Roșie,' cel de la Cernica,
c-a iubit pe Hristos și Biserica;' iarăși la Boteanu' să laudăm pe alt Ilie,
mucenicul cel nou al Bucureștiului.

Adunându-se-n sine,' sânguind ajuns-a la simțirea harului,
iar prin rugăciune' necurmată surpat-a păcatele' și desăvârșirea
cea cu putință dobândit-a,' minunatul Ioan Filocalicul.*

Pe Ioan mucenicul' din Arad îl cânt și cu el laud alt Ioan,' mărturisitorul
din Bușag, ce răbdat-a în temniță,' și pe mucenicul' Ioan cel nou de la Cetate,
și-n Tătărani alt Ioan să se laude.

Sunt la rândul cântării' mărturisitorii tot Ioani cu numele,
unul din Bobâlna,' iară altul duhovnic la Timișeni,' cu nepătimitorul
din Apateu și mucenicul' care-n Ucea de Sus săvârșitu-s-a.

Nicolina săltează' cinstindu-și diaconul, iar Vânju, preotul,
cu-aceștia împreună' pe Ioan mucenicul din Sâmbăta' și, chemat cu fluier,
din Chereluș, alt Ioan vrednic:' să cinstim toți Ioanii cu dragoste.

A Născătoarei

Iată, maică-fecioară' peste înțelegere tu cunoscutu-te-ai,' pricina dreptății
și-nțeles Răstignirii văditu-te-ai,' semn al Învierii' și-ncredințarea bucuriei
celeia care rămâne cu noi în veci.

Cântarea a 6-a

Irmos: *Curățește-mă, Mântuitorule... (Ιλάσθητί μοι Σωτήρ)*

Pe monahul de la Bodrog,' podoaba Lavrei Banatului,
pe Iov cel mult iubitor' al slavei Bisericii,' să-l laude tinerii,' însă și bătrânii,
că pe toți el folositu-i-a.

Lui Iosif din Botinești' să îi cinstim pătimirile,' cu Iulian cel preadârz
de la Mărțișor acum,' cu Leon cel ca un leu,' cel din Oțetoaia,
și cu ei Laurian cel drept.

* **Sau aceasta:** Lumea-ntreagă să-i cânte' lui Ioan Filocalicul alese laude,' căci taină
întrupată' și călăii, nevrând, socotitu-l-au,' care și lăsat-a' duhovnicești așezăminte' pentru
o lume nouă, preavrednicul.

La Petru-Vodă Iustin' a mângâiat suferințele,' căci crucea și-a ridicat
luând slobozenia,' sfințitu-și-a sufletul' în robii amare
biruind și întunericul.

Pe Liviu Galaction' să îl cinstească toți preoții,' căci mare dascăl a fost
al obștii clujenilor' și, marea ispitelor' străbătând, intrat-a
în soborul mucenicilor.

Al lumii arc încordat' ce poartă Duhul în inimă' și ochiul lui Dumnezeu
din lungul pământului' să fie mărit acum,' Marcu-al Sihăstriei,
slava mărturisitorilor.

Ca pruncii de fericit' a fost Marin feciorelnicul,' iar mucenicul Mihai
răbdat-a ispitele,' din Iași strălucește-acum' cel ce în lumină
viețuit-a, Mihail cel lung.

Vărsat-a ca din vulcan' focul cel sfânt al virtuților,' păcatul l-a ispășit
pe sine jertfindu-se,' punând pentru-aproapele' al lui trup și suflet:
răzbunare Mircea n-a cerut.

A Născătoarei

Făcutu-te-a Dumnezeu' lăcaș slăvit al venirii Lui' și-n tine S-a întrupat
al Tatălui Fiu iubit,' în Duhul sfințindu-te,' și apoi ca maică
dăruitu-te-a creștinilor.

Condacul

Glasul 1, asemenea cu: *Ceata îngerească...* (Χορὸς Ἀγγελικός)

Te bucură văzând,' Românie, în cinste' pe noii mucenici,
pe-ai tăi fii din credință,' purtând roadele chinului' și veșmintele harului,
că îi ai de-acum' mijlocitori preaputernici,' și strigă Domnului:
Tu ești, Hristoase, tăria' Mărturisitorilor!

Icosul

Pururea și în toate datori suntem, fraților, ' să lăudăm și să ne minunăm
de judecățile de necercetat ale purtării de grijă
a iubitorului de oameni Dumnezeu pentru noi'
și, cu adevărat,
nu mai puțin, în patruzecimea anilor de împilare a neamului nostru
de cei fără de Dumnezeu și lipsiți de toată omenia.
Căci și aceasta
făcutu-s-a nouă, celor asupriți,
pricinuitoare de multe și felurite bunătăți de suflet folositoare,
și mai cu seamă'
prin ea și din ea a odrăslit acest rod slăvit,
de Hristos iubit și vrednic de cămările cerești,
de mărturisitori zic și de mucenicii aceștia mai nou-arătați
Pe ei îi lăudăm acum'
căci, loviți de urgia păgână, s-au trezit,
descâlcindu-se din toate gândurile lumești'
și, după Evanghelie,
pe toate urându-le, până și sufletul lor,
către Hristos s-au întors și numai pe El L-au dorit,
lipindu-și suflarea de Numele Lui.
Minunat-au pe îngeri, năucit-au chinuitorii
prin înățimea virtuții și strălucirea sfințeniei,
iar acum, cununa mărturisirii purtând, ' strigă către Cel ce i-a încununat:
Tu ești, Hristoase, tăria Mărturisitorilor!

SINAXAR

Sinaxarul din minei, apoi zicem:

În această zi facem pomenirea Sfinților Noilor Mucenici care au pătimit în vremurile de pe urmă în temnițele comuniste din România și a Mărturisitorilor care, slobozindu-se dintre zidurile închisorilor, au purtat făclia credinței în temnița cea largă, îndurând alungările, prigonirile și toată reaua-pătimire de la cei fără de Dumnezeu.

Dintre cei mulți, pomenim aici după nume doar pe cei cântați în canonul Utreniei:

Un tânăr care, nelepădându-se de Hristos, pe perete a fost răstignit, astfel săvârșindu-se în temnița Piteștiului.

Sfințitul Mărturisitor Adrian de la Comăneștii Bacăului (Căraușu).

Cuviosul Sfințit Mărturisitor Agapie de la Mănăstirea Moreni (Macarie), care a slujit mai apoi la Scărișoara Nouă din Satu Mare.

Sfințitul Mucenic Andrei de la Topologul Tulcei (Iancu), care la Tulcea s-a săvârșit, în 16 septembrie 1960.

Cuviosul Mărturisitor Arsenie de la Prislop (Boca).

Cuviosul Mărturisitor Arsenie de la Mănăstirea Sfânta Maria din Techirghiol (Papacioc).

Sfințitul Mărturisitor Aurel de la Craiova (Bazilescu).

Sfințitul Mărturisitor Aurel de la Arad (Moise).

Sfințitul Mucenic Aurel de la Stejaru Constanței (Lazarov), care în temnița Aiudului s-a săvârșit, în 7 iunie 1960.

Sfințitul Mucenic Aurel de la Întorsura Buzăului (Negoescu), care în colonia de muncă de la Capul Midia s-a săvârșit, în 1 decembrie 1952.

Dreptul Mărturisitor Alexandru din București (Mironescu), dar se cade pomenit cu întreaga lui pilduitoare familie, cu evlavioasa soție și fiii.

Cuviosul Sfințit Mărturisitor Benedict de la Cernica (Ghiuș).

Cuviosul Sfințit Mărturisitor Cleopa de la Sihastu (Nanu), care mai apoi a fost stareț la Mănăstirea Nicula și pe alți doi Cuvioși Sfinți Mărturisitori, tot de la Sihastu, Simeon (Ovezea) și Visarion (Benea).

Dreptul Mucenic Constantin Mulpătimitorul din Onceștii Tecuciului (Oprișan), care în Casimca Jilavei s-a săvârșit, în 26 iulie 1959.

Sfințitul Mucenic Constantin de la Biserica Sapienței din București (Sârbu), care a fost omorât la spital, în 23 octombrie 1975.

Sfințitul Mărturisitor Constantin de la Biserica Sapienței din București (Voicescu).

Dreptul Constantin Mărturisitorul cel tare de la Ploiești (Rodas), care a trecut nebiruit prin patru reeducări.

Dreptul Mucenic Constantin din Aroneanu Iașilor (Nistor), care la Târgu Ocna s-a săvârșit, în 5 iulie 1950.

Sfințitul Mucenic Cornel din Balșa Hunedoarei (Tomescu), care în lagărul de la Salcia s-a săvârșit, în 19 mai 1961.

Sfințitul Mărturisitor Crăciun de la Cincișul Hunedoarei (Oprea).

Cuviosul Sfințit Mucenic Daniil de la Rarău (Sandu Tudor), care în temnița Aidului s-a săvârșit, în 17 noiembrie 1962.

Sfințitul Mărturisitor Dumitru (Stăniloae), marele dascăl de teologie și talmăcitor al Părinților.

Sfințitul Mărturisitor Dimitrie mult pătimitorul (Bejan).

Sfințitul Mărturisitor Dumitru din Sântuhalmul Hunedoarei (Laslău).

Sfințitul Mucenic Dumitru de la Biserica Stavropoleos din București (Palanca), care în lagărul de la Salcia s-a săvârșit, în 17 martie 1963.

Sfințitul Mărturisitor Demian de la Arad (Tudor).

Cuviosul Mărturisitor Dosoftei, care a fost stareț la Mănăstirea Putna (Moraru).

Cuviosul Sfințit Mucenic Emilian de la Polovragi (Gâțu), care în temnița Gherlei s-a săvârșit, în 17 august 1960.

Dreptul Mucenic Eduard din Cernăuți (Masichievici), care la Târgu Ocna s-a săvârșit, în 8 iunie 1951.

Sfințitul Mucenic Florea de la Cluj (Mureșanu), care în temnița Aiudului s-a săvârșit, în 4 ianuarie 1961.

Sfințitul Mare Mărturisitor Gheorghe de la Mahmudia Tulcei (Calciu).

Sfințitul Mucenic Gheorghe din Lopătarii Buzăului (Dragomirescu), care din pricina torturilor la Buzău s-a săvârșit, în 28 august 1959.

Sfințitul Mărturisitor Gheorghe din Galați (Florea).

Dreptul Mucenic Gheorghe din Brăneștii Dâmboviței (Nițescu), ucenicul Sfântului închisorilor, care la Târgu Ocna s-a săvârșit, în 25 august 1952.

Dreptul Mucenic Gheorghe din Vela Doljului (Jimboiu), care în temnița Aiudului s-a săvârșit, în 27 mai 1963.

Sfântul Sfințit Mucenic Gherasim de la Tismana (Iscu), care la Târgu Ocna s-a săvârșit, în 25 decembrie 1951.

Sfințitul Mărturisitor Gavril de la Cluj (Relea).

Sfințitul Mucenic Grigorie din Cuporani Cetății Albe (Georgescu), care în temnița Galațiului s-a săvârșit, în 6 iunie 1960.

Cuviosul Sfințit Mărturisitor Grigorie de la Schitul Trivale (Urițescu).

Sfințitul Mucenic Haralambie de la Neamț (Vasilache), care în temnița Gherlei s-a săvârșit, în 23 noiembrie 1962.

Sfântul Sfințit Mucenic Ilarion de la Arad (Felea), care în temnița Aiudului s-a săvârșit, în 18 septembrie 1961.

Sfântul Sfințit Mărturisitor Ilie de la București (Lăcătușu), cel ale cărui moaște au rămas întregi și nestricate, fiind acum într-o criptă în cimitirul Giulești.

Cuviosul Sfințit Mărturisitor Ilie de la Cernica (Cioruță).

Sfințitul Mucenic Ilie de la Biserica Boteanu din București, care în temnița Aiudului s-a săvârșit, în 19 noiembrie 1949.

Dreptul Mărturisitor Ioan Filocalicul din Dobrotești Teleormanului (Ianolide).

Sfințitul Mucenic Ioan de la Arad (Berghian), care în temnița Aiudului s-a săvârșit, în 11 noiembrie 1958.

Sfințitul Mărturisitor Ioan de la Bușagul Maramureșului (Constantinescu).

Sfințitul Mucenic Ioan de la Cetatea Doljului (Coliță), care în lagărul de la Ostrov s-a săvârșit, în 26 octombrie 1959.

Sfințitul Mărturisitor Ioan de la Tătărăni Vasluiului (Chirilă).

Sfințitul Mărturisitor Ioan de la Bobâlna Hunedoarei (Sabău).

Sfințitul Mărturisitor Ioan de la Timișeni (Negruțiu).

Sfințitul Mărturisitor Ioan de la Apateul Aradului (Poleac).

Sfințitul Mucenic Ioan de la Ucea de Sus a Brașovului (Ghindea), care în urma schingiuirilor s-a săvârșit în satul lui, în 6 martie 1952.

Sfințitul Mărturisitor Ioan diaconul de la Nicolina Iașilor (Ilinescu).

Sfințitul Mucenic Ioan de la Vânju Mare al Mehedinților (Iorgulescu), care în temnița Gherlei s-a săvârșit, în 27 noiembrie 1960.

Dreptul Mucenic Ioan de la Sâmbăta de Sus din Țara Făgărașului (Sandu), care în temnița Sighetului s-a săvârșit, în 8 mai 1955.

Dreptul Mucenic Ioan din Chereșul Aradului (Flueraș), care în temnița Gherlei s-a săvârșit, în 7 iunie 1953.

Cuviosul Sfințit Mărturisitor Iov de la Mănăstirea Hodoș-Bodrog (Volănescu).

Sfințitul Mărturisitor Iosif de la Botinești Timișului (Rațec).

Sfințitul Mărturisitor Iulian de la Biserica Mărtisor din București (Stoicescu).

Cuviosul Sfințit Mărturisitor Iustin de la Petru Vodă (Pârnu).

Sfințitul Mărturisitor Leon de la Oțetoia Vasluiului (Istrate).

Sfințitul Mărturisitor Laurian de la Turnu-Severin (Moraru).

Sfințitul Mucenic Liviu Galaction de la Cluj (Munteanu), care în temnița Aiudului s-a săvârșit, în 8 martie 1961.

Cuviosul Mărturisitor Marcu de la Sihăstria (Dumitrescu).

Dreptul Mărturisitor Marin din Râmniceni (Naidim)

Sfințitul Mucenic Mihai de la Valea Româneștilor din Câmpulung-Muscel (Enescu), care în temnița Aiudului s-a săvârșit, în 22 iunie 1959.

Sfințitul Mărturisitor Mihail din Iași (Lungeanu).

Dreptul Mucenic Mircea cel înțelept (Vulcănescu), care în temnița Aiudului s-a săvârșit, în 29 octombrie 1952.

Cuviosul Mărturisitor Nicodim de la Agapia (Mândiță).

Cuviosul Mărturisitor Nifon Casian de la Rohia (Petruș).

Cuviosul Mărturisitor Nicolae de la Rohia (Steinhardt).

Sfințitul Mărturisitor Nicolae, Episcopul Oradei (Popovici), care în pibegie s-a săvârșit.

Sfințitul Mărturisitor Nicolae de la Biserica Sfântul Silvestru din București (Bordașiu).

Sfințitul Mucenic Nicolae din Balșul Oltului (Anghel), care în temnița Aiudului s-a săvârșit, în 18 februarie 1962.

Sfințitul Mucenic Nicolae de la Curtea Veche din București (Georgescu), care în temnița Jilavei s-a săvârșit, în 21 mai 1952.

Sfințitul Mucenic Nicolae din Răcățul Bacăului (Adam), care în temnița Galațiului s-a săvârșit, în 10 noiembrie 1959.

Dreptul Mucenic Niță din Măstăcanii Covurluiului (Brașov), care la Târgu Ocna s-a săvârșit, în 8 mai 1950.

Sfințitul Mărturisitor Octavian de la Caransebeș (Tursa).

Sfințitul Mărturisitor Octavian de la Ceparii Romanațiului (Ceparu).

Sfințitul Mărturisitor Petru din Iași (Chirică).

Sfințitul Mucenic Petru de la Podul Turcului din Bacău (Focșăneanu), care în temnița Gherlei s-a săvârșit, în 17 iunie 1953.

Sfințitul Mucenic Petru de la Alunul Hunedoarei (Roșu), care în temnița Aiudului s-a săvârșit, în 9 iunie 1964.
Sfințitul Mărturisitor Petru din Brăila (Stanciu).
Sfințitul Mărturisitor Sofian de la Mănăstirea Antim (Boghiu).
Sfințitul Mucenic Sinesie de la Rănușa Aradului (Ioja), care la Văcărești s-a săvârșit, în 3 august 1958.
Sfințitul Mărturisitor Ștefan de la Malurile Vrancei (Marcu).
Dreptul Mărturisitor Teodor (Popescu), dascălul de la școala preoțească din București.
Sfințitul Mucenic Teodor de la Gaia Doljului, care în temnița Gherlei s-a săvârșit, în 12 martie 1957.
Sfințitul Mărturisitor Toma propovăduitorul (Gherasimescu).
Sfințitul Mărturisitor Traian din Petrila Hunedoarei (Moșic).
Cuviosul Mucenic Valeriu, sfântul închisorilor (Gafencu), care la Târgu Ocna s-a săvârșit, în 18 februarie 1952.
Dreptul Mucenic Valer din Ciulea Mare a Țării Hațegului (Mândroni), care în temnița Gherlei s-a săvârșit, în 7 martie 1960.
Cuviosul Sfințit Mărturisitor Varlaam de la Mănăstirea Sfinții Apostoli din Huși (Lică).
Cuviosul Sfințit Mărturisitor Vartolomeu de la Văratec (Dolhan).
Sfințitul Mucenic Vasile de la Bârlad (Dolinescu), care în colonia de muncă de la Capul Midia s-a săvârșit, de praznicul Teofaniei.
Sfințitul Mărturisitor Vasile din Gohorul Galațiului (Serghie).
Sfințitul Mărturisitor Vasile, care alungat din multe locuri și prigonit s-a săvârșit la Viforâta (Vasilache).
Dreptul Mucenic Vasile poetul (Militaru), care în temnița de la Ocnele Mari s-a săvârșit, în 8 iulie 1959.
Dreptul Mărturisitor Vasile doctorul fără de arginți (Voiculescu).
Dreptul Mărturisitor Constantin, poetul Aiudului (Dragodan).
Dreptul Mărturisitor Virgil de la Ploiești (Maxim).
Dreapta Mărturisitoare Aspazia (Oțel Petrescu).
Cuvioasa Mărturisitoare Patricia de la Mănăstirea Gai din Arad (Codău).
Cuvioasa Mărturisitoare Nectaria de la Mănăstirea Poiana Mărului din Buzău (Maței).
Cuvioasa Mărturisitoare Tatiana de la Tismana (Răduleț).
Cuvioasa Mărturisitoare Nicodima de la Tismana (Vasilache).
Cuvioasa Mărturisitoare Teodosia de la Vladimirești (Lațcu), poetă și tălmăcitoare din Sfinții Părinți.
Cuvioasa Muceniță Mihaela de la Vladimirești (Iordache), care în temnița de la Miercurea Ciuc s-a săvârșit, în 20 aprilie 1963.
Cuviosul Sfințit Mărturisitor Ioan de la Recea (Iovan).

Pentru rugăciunile Sfinților Tăi Noi Mucenici și Mărturisitori, Doamne Iisuse Hristoase, miluiește și ne mântuiește pe noi. **Amin.**

Cântarea a 7-a

Irmos: *Tinerii evreilor în cuptor... (Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ)*

**De la Agapia-mpărțit-a' cărți de suflete preafolositoare' Nicodim cu ai săi
preavrednici fii în Domnul,' iar Nifon Casian acum' la Rohia se cinstește.**

**Cel ce-a ajuns făptură nouă' în cristelnița din temnița cea veche
a lăsat testament' spre multă fericire' pilda mărturisirii lui,
Nicolae de la Rohia.**

Pe Nicolae al Oradei' și-ucenicul său ce-a slujit la Silvestru,
și cu altul din Balș,' și cel din Curtea Veche,' din Răcătău al cincilea,
toți de-un nume, să se cânte.

Din Măstăcani mărim pe Niță,' Octavian apoi, cel ce în Caransebeș
a vestit pe Hristos,' cinstit fie în imne,' dar și cel al Ceparilor
tot cu ei să se slăvească.

Iarăși în Iași cinstim pe Petru,' Podul Turcului să-și cânte mucenicul,
unul de la Alun' cu altul din Brăila' de-un nume cu Verhovnicul
sunt slăviți în cer de-a pururi.

Înțelepciunea ca lumină' Sofian luând din rugul rugăciunii' și în foc nezidit
spălându-și al său suflet,' stă înaintea Domnului' ca o candelă nestinsă.

Să-l laudăm cu bucurie' pe Sinesie, preotul din Rănușa,' că din ochi scăpăra
lumina ne'nserată,' cu el Ștefan de-asemene,' de la Maluri, se cinstește.

A Născătoarei

Satură, Pruncă nestricată,' cu frum'sețile din raiul desfătării
pe al tău slujitor,' cel care te cinstește,' ceea ce ești întregii lumi
veselie și dulceată.

Cântarea a 8-a

Irmos: *De șapte ori cuptorul...* (Ἑπταπλασίως κάμινον)

Să laudăm virtuțile' lui Teodor, slăvitului,' mărturisitorul
înțelept în râvna lui,' apoi prigonirile' celui din Gaia, că mucenic
Domnului a fost, și îl slăvim și pe Toma,' căci ca un apostol
s-a trudit pentru oameni,' cântând și pe cinstitul' Traian cel din Petrila.

Ca o oglindă limpede' te-au aflat luminările' Duhului, Valeriu,
răsfrângându-și razele' și lumii cunoaștere' dumnezeiască a revărsat;
sfânt ai fost numit, al închisorilor, Sfinte,' de-aceea România
și Biserica-ntreagă,' slăvindu-ți viețuirea,' îți cere mijlocirea.

Bunul ostaș al Domnului' și mândria ciulenilor,' Valer mucenicul
astăzi să se laude,' și imne de-asemenea' i se cuvin și lui Varlaam,
cel care la Huși i-a slujit pe Apostoli,' cu ei Vartolomeu din
Văratec se cinstește,' căci multele prigoane' le-a răbdat bărbătește.

Cânt pe Vasile preotul,' mucenicul Bârladului,' care nebunia
păgânească a mustrat.' Slăvesc pe Vasilie,' mângâietorul celor robiți,
căci el pentru toți a fost îndemn și lumină,' și altul tot Vasile,
căutând rugăciune,' schimbat-a multe locuri,' sfârșind la Viforâta.

Irne cerești și laude' se cuvin și poezilor,' întâi lui Vasile,
militarul Domnului.' Apoi alt Vasilie,' care-a fost doctor fără de arginți,
să fie cinstit cu Constantin ce cântat-a' tot chinul înrobirii
la Aiud ca un înger,' și-acel Virgil ce-n imne' a slăvit crucea purtată.

Rândul a venit femeilor,' și încep cu Aspazia,' care-a fost răpită
în lumina Raiului,' urmează Patricia,' precuvioasa stareță din Gai,
imne înălțăm pentru Nectaria astăzi,' din a Mărului Poiană,
iar apoi la Tismana' mărim pe Tatiana,' dar și pe Nicodima.

Stih măiestrit al dragostei' Ți-a adus Teodosia,' Doamne, pentru Tine
îmbrăcând durerile;' cu-aceasta jertfitu-și-a' curatul trup și sufletul ei,
pentru voia Ta, mucenicind Mihaela.' Cu ele împreună,' păzitorul lor înger,
Ioan cel de la Recea,' cântat fie în imne.

A Născătoarei

Sufletul, mintea, inima' și întreg luminează-mă,' căci cea dintâi Lumină
ai născut-o numai tu.' Cea care toți îngerii' lumini de-al doilea i-a plăsmuit,
iar în ziua-ntâi prin grai făcut-a lumina,' apoi pe cei doi aștri
și pe om ca lumină,' vădind tot ca lumină' poruncile Sale.

Cântarea a 9-a

Irmos: *Spăimântatu-s-a de aceasta Cerul...* (Εξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός)

Se bucură acum toți care-n Aiud' lepădat-au pe cele vremelnice
și-au dobândit' slavă sus în cer și jos pe pământ,' moștenitori făcându-ne
moaștelor sfințite ce izvorăsc' miresme nestricate' și veșnica lor pace
și vindecări în toate bolile.

Cu moartea, pătimind, pe moarte-ați călcat' și Stăpânul vieții v-a înviat
și mucenici' plini de strălucire v-a arătat,' iar noi acum, slăvindu-vă,
pățimirii voastre ne închinăm,' căci groaza din Jilava' și bezna din Casimca
întru lumină prefăcutu-le-ați.

A morții-mpărăție ați biruit,' îndurând cu credință durerile' pentru Hristos,
chinurile Gherlei zădărniciind,' și la limanul liniștii,
mărturisitorilor, ați ajuns,' de-aceea România' vă cântă cu credință,
pomenindu-vă cu dragoste.

Lucrarea diavolească de la Pitești,' răstignirea vlăstarelor neamului,
s-a risipit' prin dumnezeieștile răstigniri' ce le-au făcut de voia lor
tinerii curați la al Ocnei Târg,' lumina rugăciunii' și-a dragostei vărsând-o
până la noi și-n veci vecilor.

Suvoiul blestemat cu sânge sfințit' ce-a'nghițit mucenicii norodului
și-a înecat' buna năzuință a unui neam,' amară vale-a plângerii,
din adâncuri astăzi a ridicat' comorile sfințite' a căror pomenire
o săvârșim cu sfinte laude.

Intrând România în nor neguros,' ai aprins, Sfinte-Antime-n al tău lăcaș
rug luminos,' care strălucit-a întru ascuns' cu rugăciunea tainică
sufletul și inima celor ce' în cleștii prigonirii' cinsteau dreapta credință,
mărturisind-o și cu sângele.

În guri nesătute ați fost vărsați' să vă mestece, Sfinților Mucenici,
și-ați coborât' numai cu credința în Dumnezeu' întru adâncul băilor
ca de tot păcatul să vă spălați,' ieșind plini de lumină,' căci sfânta Înviere
a strălucit și-n cele dedesubt.

A Născătoarei

Bogatul rod al jertfei sfinților noi,' cuvioși, mucenici, mărturisitori,
drepte femei' astăzi ni se-arată prin ruga ta,' căci tu ai fost puternicul
acoperământ și sprijin al lor,' Fecioară nepătată,' solește ca o maică
să dobândim și noi dulceața lui.

LUMINÂNDA

Glasul al 3-lea, asemenea cu: *Cu duhul în biserică...* (Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ)

Vitejii mărturisitori' care-n vremea din urmă,' lăsând cele vremelnice,
au urmat pe Stăpânul' cinstiți să fie în imne,' căci, având noi pilda lor
ca zestre netrecătoare,' în credință ne-ntărim,' biruind prin ruga lor
toate ispitele lumii.

Slavă..., glasul același, asemenea cu: *Lumina cea neschimbată...* (Φῶς ἀναλλοίωτον)

Neînserata lumină' gândind păgânii s-o stingă,' le-ați dovedit nebunia,
prin sânge-aprinsă ținând-o,' cereasca ei strălucire' străfulgerând-o,
în întunericul lumii.

Și acum..., a Născătoarei, asemenea

Ai cercetat în lumină' pe cei aflați în durere,' mângâietoare Stăpână,
dragostea ta cea de maică' vădind-o cu prisosință,' dar miluiește
și pe cei care îți cântă.



LAUDELE

Punem stihurile pe 4 și cântăm următoarele stihuri, glasul al 8-lea

Glasul al 2-lea, asemenea cu: *Când de pe lemn...* (Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου)

Vino, stup sfințit al lui Hristos!' Cei care iubiți mucenicii,
să prăznuim veniți' praznicul cel nou al mărturisitorilor,
căci aceștia văditu-s-au' în anii din urmă' a credinței laudă' și întărire a ei,
paveze-ale neamului nostru,' celor întristați mângâiere
și vindecători tuturor bolilor.

Oaste a puterilor cerești!' Veniți, îngereștilor cete,' să prăznuiți cu noi
și cu mucenicii noi vă însoțiți acum,' căci ei, trup muritor purtând,
ca fără de trupuri' chinul și durerile' pe rând purtatu-le-au
și au arătat chiar cu fapta' că sunt despărțiți doar prin nume
mărturisitorii și cu îngerii.

Ceata mucenicilor, veniți,' mărturisitori ai credinței' din toate părțile,
cei vechi cu cei noi acum îmbrățișându-vă,' cei numiți cu cei nenumiți,
cei care purtat-ați' lupte de același fel' în toate vremile
cu cei din acest neam al nostru,' Domnului soliți ca în slava
cea gătită vouă să ne-aflăm și noi.

Iată, Dumnezeu-ntreit,' o, Dumnezeiască Unime,' Tu, Dumnezeu-Om,
pe toți mucenicii noi primește-i, Bunule,' ca pe-o jertfă a neamului
cu bună mireasmă,' ca pe mirul cel de preț' și aromatele,
iară nouă dă-ne putere' ca să stăruim în credință
și iertarea tuturor greșalelor.

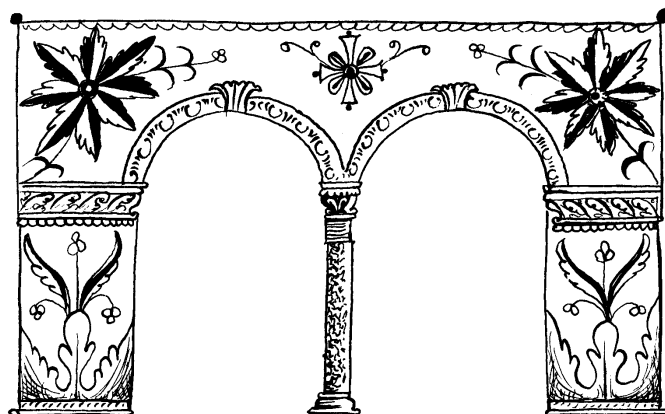
Slavă..., glasul al 5-lea

Cu Hristos unindu-vă prin dragoste, bunilor-biruitori mucenici,
și pe Acesta în voi sălășluindu-L prin credință, mărturisitorilor,
în Hristos ați răbdat, și Hristos întru voi și prin voi a biruit,
socotind pătimirile și moartea voastră ca pe ale Sale,
cap fiindu-vă, iară voi mădulare Lui, ' căci plinit-ați lipsurile pătimirilor Lui.
Drept aceea moaștele voastre izgonitoare sunt ale demonilor
și izbăvitoare de toată boala,
ca unele ce sunt cinstite prin unirea cu pătimirile Domnului,
la care închinându-ne cu credință,
ne rugăm ca neîncetat să mijlociți pentru sufletele noastre.

Și acum..., glasul aceleși

Fericimu-te pe tine, de-Dumnezeu-Născătoare Fecioară, și te slăvim
credincioșii după datorie, cetatea neclătinată, zidul cel nesurpat și scăparea
sufletelor noastre.

Doxologia mare și troparul.



LA LITURGHIE

Fericirile pe 12, ale Învierii, două, pe glasul al 2-lea

Stih: Întru Împărăția Ta pomenește-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru Împărăția Ta.
Fericți cei săraci cu duhul, că acelora este Împărăția cerurilor.

Glăsuirea tâlharului 'îți aducem, strigându-Te: Doamne, pomenește-ne
întru-mpărăția Ta!

Stih: Fericți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Îți aducem și Crucea Ta 'spre iertarea greșalelor,' căci ai primit-o pentru noi,
de oameni Iubitorule.

Ale Noilor Mucenici și Mărturisitori, după irmosul: *Cela ce ai făcut...* (Ὁὐρανίας ἀψῖδος)

Stih: Fericți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

Pe duhovnicii țării, 'mănăstirești paveze,' laud doi Arsenie astăzi,
cu trei ai Sihastrului 'și pe Ioan cu Iustin,' mângâietori și povețe
pentru toată latura 'țării românilor.

Stih: Fericți cei ce flămânzesc și însetoșează de dreptate, că aceia se vor sătura.

Să cântăm cu cinstire 'Rugul Aprins pururea,' că a luminat România
în vremea prigoanelor: 'pe Daniil din Rarău' și Benedict din Cernica,
Sofian de la Antim' și cu toți ceilalți.

Stih: Fericți cei milostivi, că aceia se vor milui.

În cântări înțelepte 'să preacinstim dascălii:' al Filocaliei, Dumitru,
cinstea Sibiului, Ilarion de la-Arad, Galaction și cu Florea,
păzitorii Clujului, Teodor, darul Domnului.

Stih: Fericți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Lăudăm preoțimea 'care-a sfințit temnița:' mulți Ioani și alți Nicolae
și pe Dimitrie, pe Adrian și Crăciun, Laurian și Ilie, Constantini, Sinesie,
Leon, Cornel, Ștefan.

Stih: Fericiți cei de pace făcători, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

**Ați stat lângă Valeriu' și v-ați hrănit, dreptilor,' inimile voastre flămânde
dintru lumina lui: Gheorghe și Eduard,' cu Mihail și alt Gheorghe
și al său prieten bun,' Ioan Filocalicul.**

Altele, după irmosul: *Curățește-mă, Mântuitorule... (Ιλάσθητί μοι Σωτήρ)*

Stih: Fericiți cei prigoniți pentru dreptate, că a lor este Împărăția cerurilor.

**Pe marele Gherasim,' a mucenicilor lauda,' cu Marcu cel primitor
al harului Duhului,' Marin feciorelnicul,' Varlaam, Vasile,
să-i cinstim cu multă dragoste.**

Stih: Fericiți veți fi când vă vor ocări și vă vor prigoni și vor zice tot cuvântul rău împotriva
voastră, mințind pentru Mine.

**Pe Gheorghe, preotul dârz' ce și-a vărsat singur sângele
îl laud, cu Constantin' cel plin de sfințenie,' și alt Constantin cinstesc
ce-a răbdat tot chinul' cu nădejde-n Maica Domnului.**

Stih: Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în Ceruri.

**Vulcanul cel credincios' ce ne revarsă sfințenie' cu alți cinstiți mucenici
din ceata mirenilor,' Ioan de la Sâmbăta,' alt Ioan și Niță,
fie-n cinste pomenirea lor.**

Slavă...

**Cu cuget preabărbătesc' mărturisit-au femeile,' pe Mihaela cinstesc,
stih fac Teodosiei,' măresc pe Patricia,' cânt pe Tatiana,
Nicodima și Aspazia.**

Și acum...

**Făcutu-te-a Dumnezeu' lăcaș slăvit al venirii Lui' și-n tine S-a întrupat
al Tatălui Fiu iubit,' în Duhul sfințindu-te,' și apoi ca maică
dăruitu-te-a creștinilor.**

Apostolul și Evanghelia după a duminicii, de la Mucenici
(vezi 23 aprilie)

CHINONICUL

Întu pomenire veșnică va fi dreptul.

MEGALINARIA*

Mărturisitorii cei noi acum' și cu mucenicii' dintru cele din urmă vremi
care-n România' pe Hristos preaslăvit-au' cu sângele și glasul
fie de toți cinștiți.



* Megalinaria se cântă la sfârșitul Cântării Maicii Domnului, după ce se cântă ultima dată *Ceea ce ești mai cinstită*, pe aceeași melodie, iar unde este hram sau unde Sfântul este cinstit osebit, și la Sfânta Liturghie, după Axion, înainte de ectenia *Pe toți sfinții pomenindu-i*.

LA VECERNIA MICĂ

Stihirile Prosomice.

Glasul 1. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Glas 

1. **P**rea lu mi no sul nor a as tă zi al mu ce ni i ci i lor
 ca re în Ro mâ ni a pen tru cre din ță lup ta t-au
 pes te tot cu prin sul ță rii um brind lu mi nea ză Bi se
 ri ca și-o stră lu ceș te cu ra a za vir tu ții lor și
 cu sla va schin giu i i ri i lor

2. **C**ei de a cum cu-n drăz ni i re pă șind pe u ur me e
 le ce lor vechi bi ru i t-au ro și a fia ră pă gă
 nă cru cii lui Hris tos păr tași a jun gând prin du re rea și
 chi nul lor cu-a mu ce ni ci lor cea a tă fi ind slă viți
 mij lo cesc la Dom nul pe en tru u noi

3. **C**u-a de vă rat te me li i e no uă Bi se e ri i cii

cei ce-ați pli nit cu fap ta E van ghe li a pă cii sfin ți lor
 slă viți și noi mu ce nici în tă ri rea creș ti ni lor prin pă
 ti mi ri le voa as tre ați zu gră vit răs tig ni rea Mân tu
 i to o ru u lui

4 **A** vă as cun de pă mâ ân tul nu poa te Sfi in ți i lor
 căci du pă vred ni ci e v-a pri mit pe voi ce rul ce te
 le de în geri și mu ce nici cu pro ro cii și-a pos to lii
 s-au mi nu nat de a voa as tră lup tă stri gând sla vă Ți
 e Zi di to o ru u le

ȘI ACUM...

Glas Ț Ț Nη Ț

Ș i a cum și pu ru rea și în ve cii ve ci lor A min
S tă pă â nă pri meș te ru gă ciu u ni le ro o

bi lor tăi  și ne iz bă veș te pe noi din toa a tă ne vo
ia și ne ca a zu u u ul 

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Prosomice.

Glasul al 6-lea. Ai Ἀγγελικαί.

Glas  Δι 

1. **N**  o ii mu ce nici în tr-o cea tă lu mi noa să cu a
de vă rat în veș min te de lu mi nă se-a ra tă a as tă zi
lu mii scân te ind pre cum ste le le  toți fi ind prin lup te și
i prin chi nuri  mai stră lu ciți și ma ai cu sla vă de cât soa re le
du hov ni ceș te lu mi nând pe toți cin sti to rii
lo or  

Stih: **M**inunat este Dumnezeu întru sfinții Săi.

2. **Z**  el dum ne ze iesc băr bă ți e ne'n fri ca tă cu get

ne ple cat și cre din ță ne'n do i tă vă di t-au mu u ce
 ni cii bi ru ind fia ra ro și e măr tu ri si to rii și
 cu u vi o șii cea ta sfin ți tă și i mi re nii să fi e cin
 știți ca buni oș teni ai lui Hris tos și-ai noș tri pă zi tori
 prea ta ari

Stih: Sfinților celor de pe pământul Lui minunate a făcut
 Domnul toate voile Sale întru ei.

3. **D**ra gos te a vând ne sfâr și tă că tre Dom nul ați
 pu tut răb da în cer că ri le cum pli te de-a ce ea ni ici
 ne ca zul și nici foa mea ori pri mej di a nu v-au pu tut ru
 pe de e a ceas ta cum zi ce Pa vel ni ici bă ta ia și nici tem ni
 ța ci ați ră mas ne clă ti nați de chin pur tă to
 ri lo or

SLAVĂ...

U
 nul Dum ne zeu o Pă rin te și Cu vin te Du hu
 le cel Sfânt că tre noi a ra tă-Ți mi la nu tre ce cu u ve
 de rea pe ai Tăi mu ce nici mai noi Doam ne Iu bi to ru le
 e de oa meni ci ru gă ciu nea lo or as cul t-o pri min du u ne
 pe no oi cei ce îi cin stim cân tând po me ni rea
 lo or

ȘI ACUM...

P
 run că Ma ri am a Stă pâ nu lui mi rea să tu i-ai o
 cro tit în tă rin du-i în pri mej dii pe cei ce cu u cre
 din ță pă ti mi t-au în tem ni țe și te-ai a ră tat pli
 nă ă de sla vă ce lor ce-n ve ghea lo or de noap te zdro biți se ru gau
 să dă ru ias că al tău Fiu în tre gii lumi pa cea
 Sa a

LA VECERNIA MARE

Stihirile Prosomice.

Glasul 1. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Glas 1. Πα 9 Δι

1. **O** prea slă vi tă mi nu u ne Mu ce ni i cii cei
noi în tru a le noas tre vremi în lu me au stră lu cit cu sla va
ve eș ni i că cre din ța creș ti ni lor au î năl
țat și-au sur pa a a at ne e vla vi a se bu cu ră prăz nu ind
cei cre din cioși la po me ni i rea A ces to ra glă su ind
Stă pâ ne Tu u ești prea slă vi ta la u dă bi ru in ța
și ci ins tea lup tă to ri lor din te em ni i țe

2. **V** e ni ți pe ai lui Hris tos mu ce nici să-i cin stim
cân tâ ân du-i cei bă trâni cu ti ne rii că prun cii ne pu tin cioși
și cu fe cioa a re e le în tem ni țe și la munci pe
cei pu ter nici și ră ă ă ăi bi ru i tu i-au cu cei mai vechi

se în trec și se a ra tă-n tru toa a te a se me nea
 pro po vă du ind cre di in ța în du rând du re ri le
 ne drep ta tea și chi i nul și lu crând prin har mi nu u
 ni i le

3. **T**oa tă pă ti mi rea sfin ți lor ce lor ca a re mai
 nou în Ro mâ ni a s-au lup tat slă vi tă es te în cer de
 toa te ce e te e le de în geri și cu vi oși de mu
 ce nici și cre din cio o o o șii pă mân tu lui cei fă ră de Dum
 ne zeu cu-n še lă ciu ni le lo or ru și ne ze se ia
 ră Hris tos îi slă ve eș te cu po doa be veș ni ce pân' la
 mar gi nea lu u mii a jun gând ves tea vir tu u ți îi lor

Aceleași Stihiri. Pe larg.

Glas $\begin{smallmatrix} \text{Πα} \\ \text{9} \end{smallmatrix}$ Δ

1. **O** prea slă vi i tă mi nu u u u ne Mu ce ni
i i cii cei noi Δ $\begin{smallmatrix} \text{Πα} \\ \text{9} \end{smallmatrix}$ î î în tru a a le e noa
as tre e vre emi π $\begin{smallmatrix} \text{Πα} \\ \text{9} \end{smallmatrix}$ în lu u u me a au stră lu u
ci it cu u sla va a ve eş ni i că ă cre di
in ța cre eş ti ni i lor Δ $\begin{smallmatrix} \text{Πα} \\ \text{9} \end{smallmatrix}$ au î î năl ța at și-au sur pa
a a at ne e e vla a vi i a a se bu u cu
ră ă prăz nu u ind Δ $\begin{smallmatrix} \text{Πα} \\ \text{9} \end{smallmatrix}$ cei cre e din cio oși la po me ni
i i i rea a A a ce es to o ra a glă su ind π $\begin{smallmatrix} \text{Πα} \\ \text{9} \end{smallmatrix}$
Stă pâ ne e Tu u u u e e ești prea slă
vi i ta a la a u u dă ă bi ru i in ța
și i ci i in stea Δ $\begin{smallmatrix} \text{Πα} \\ \text{9} \end{smallmatrix}$ lup tă to ri lo or di in te
e e e em ni i i i i țe π $\begin{smallmatrix} \text{Πα} \\ \text{9} \end{smallmatrix}$

2. **V** e ni i i i i i i i pe ai lui Hris to os mu ce

e nici să-i cins tim câ ân tâ â ân du u-i ce e ei bă

trâ âni cu u ti i ne e ri ii că pru u u un ci

ii ne pu ti in cio oși și i cu fe e cioa a re e

le e în te em ni țe e și la a munci pe ce ei pu

te er nici și ră ă ă ăi bi i ru u i i tu u

i-a au cu ce ei mai vechi se în tre e e ec și se

a a ra tă în tru toa a a te a se e me

nea a pro po vă du i ind cre e di i i in

ta a a a în du râ ând du u re e ri i

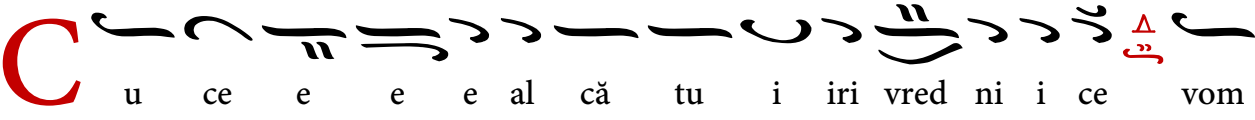
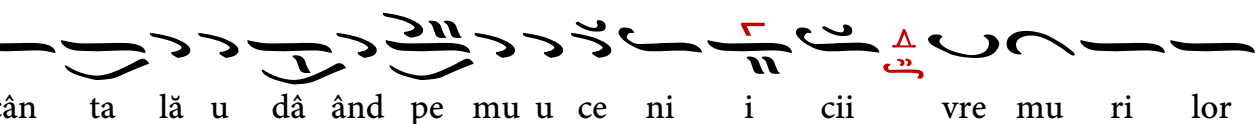
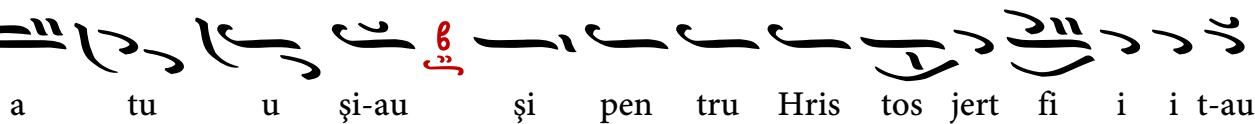
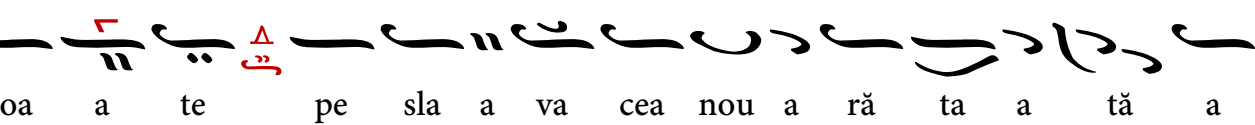
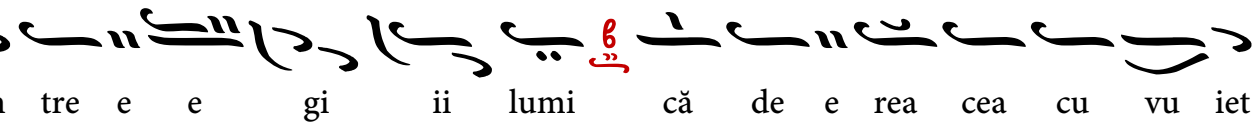
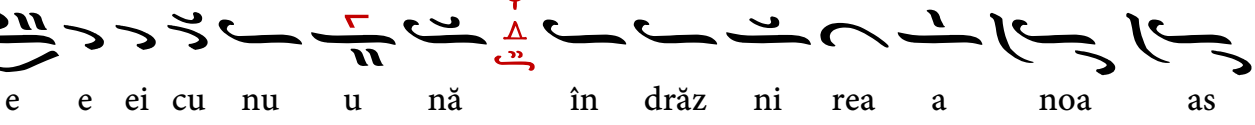
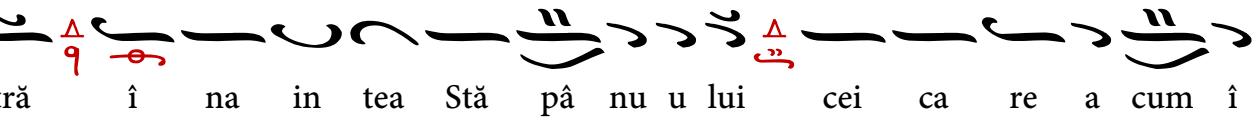
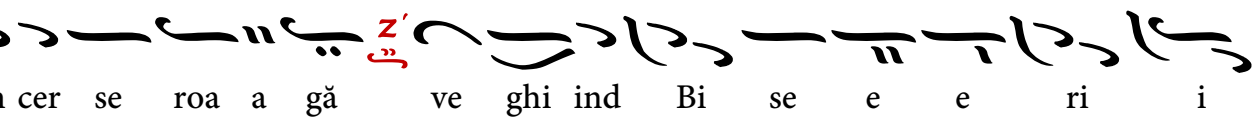
le e ne drep ta a tea și i chi i i nul și lu crând

prin ha ar mi i nu u u u u ni i i i le

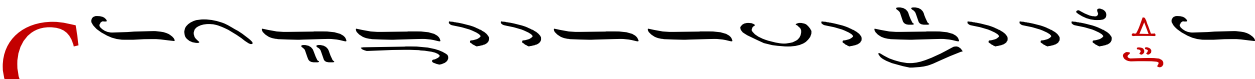
3. **T**oa tă pă ti mi i rea sfin ți i lor ce lor ca a a
 re mai nou în Ro o o mâ ni i a a s-a
 au lu up ta at slă vi i i tă e es te î în
 ce er de e toa te e ce e te e le e de î
 în geri și i cu vi i oși de mu u ce ni ici și i cre
 din cio o o o și i pă ă mâ ân tu u lu ui cei
 fă ă ră de e Dum ne e zeu cu-n ște e lă ciu u ni le lo
 o o or ru u și i ne e ze e se e ia ră Hris
 to os îi slă ă ve e e eș te e e cu
 po doa a be e ve eș ni i ce e pân' la
 ma ar gi nea a lu u u mii a jun gând ves tea vi ir tu
 u u u u ți i i ii lor

Alte Stihiri Prosomice.
Glasul al 2-lea. Ποίσις εὐφημιῶν.

Glas  Δι 

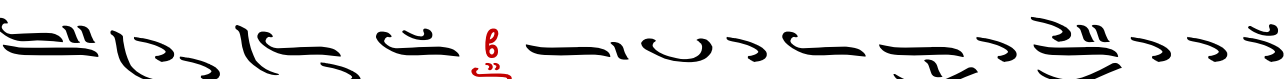
4.           

u ce e e e al că tu i iri vred ni i ce vom
cân ta lă u dă ând pe mu u ce ni i cii vre mu ri lor
noas tre prea vred ni i cii pe cei ce cru u u u cea pur ta a
a tu u și-au și pen tru Hris tos jert fi i i t-au
toa a te pe sla a va cea nou a ră ta a tă a
în tre e e gi ii lumi că de e rea cea cu vu iet
a ne cre din cio o o și i lor a Ro mâ ni i
e e ei cu nu u nă în drăz ni rea a noa as
tră î na in tea Stă pâ nu u lui cei ca re a cum î
în cer se roa a gă ve ghi ind Bi se e e ri i
ca

5.  u ce e e e du hov ni ce ești la u u de vom

 cin sti ves tind pe lu u u cră to o rii cei a de vă

 rați ai E van ghe li i ei cei ce pli ni i i i t-au po ru u

 un ci i le și ce le u șoa re și ce e le

 gre e le sme ri i ții spri ji ni to o o ori ai a

 proa a a pe e lui și ta a rii iu bi to o o

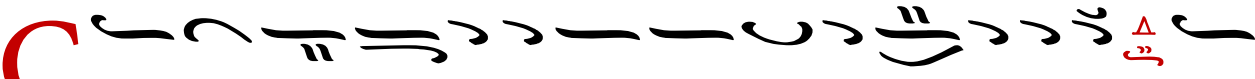
 ori ai vrăj ma a a și i lor cei ce au du us

 la po o că i in ță pe că lă i ii si il

 nici ier tând toa te din i ni i mă pe jert fe le ce le

 e vii cei ca a re se roa a gă pe e en tru u

 noi

6.  u ce e e e dum ne ze ie ești la u u de vom

slă vi cum se ca a de e e vi a a ța ce lor ce
 prin fap te su i tu u s-au la î năl ți i mea con tem
 pla a a ți i ei pe cei ce-au iu bit al Dom nu u
 lui nu u me ros ti in du-l ne în ce ta at în tr-a
 lor i i i ni i mă lă ca a șuri dum ne ze
 ie ești pe ei fă câ â ân du u se și au răb
 da at pri i i go ni i re ne drep tăți și i chi
 i nuri mis tu iți de-al iu bi ri ii foc ne arși dar ca
 ve chiu ul rug prin ha a rul de via a ță fă ă ă
 că ă tor

Aceleași Stihiri. Pe larg.

Glas  Δ 

4.  u u u ce  al că tu i i i iri vre e ed

 ni i i i ce e vom cân ta lă ă u dând pe mu u ce ni

 i i cii vre mu ri lor noas tre prea a vred ni i cii pe

 ce ei ce cru u cea a pur ta a a a tu u u

 u și-au  și pen tru Hris to os je ert fi i i t-au toa a a a

 a a ăa a a a te pe sla a a a a va a a

 cea nou a ră ta a tă a a a în tre e e e e gi

 i i i ii lumi că de e e e e e e rea a a

 cea cu vu iet a a ne e cre e e din cio o o o o

 și i i i i lor a a Ro mâ â ni e e ei cu nu u

 nă în drăz ni i rea a noa a a a a a as tră

î na i in tea a a Stă ă ă ă ă ă pâ â nu u u u

lu ui cei ca re e a cu u u um î î î în cer

se roa a a gă ve ghi ind Bi se e e ri i i i

ca

5. C u u u ce du hov ni ce e e ești la a a

u u u u de e vom cin sti ve es tind pe lu u u cră to

o o rii cei a de vă rați ai E va an ghe li i ei

cei ce pli ni i t-a au po ru u u un ci i i

i le și ce le u șoa a re e și ce e le gre e e e

e e le e e e le sme ri i i i i i i i i i

spri ji ni to o ori a a ai a proa a a a a pe

e e e e lui și ta a a a a a a a ri i ii

iu bi to o o ori a a ai vrăj ma a a a a și i

i i i lor ce ei ce a au dus la po o că i in ță

pe că lă ă i ii si i i i i i il nici ier

tând toa a te e e di i i i i in i i ni i i i mă

ă pe jert fe e le ce e e e le e e e vii cei

ca a a re se roa a gă pe e en tru u u u noi

6. C u u u ce dum ne ze ie e e ești la a a

u u u u de e vom slă vi i i cum se ca de e vi a

a a ța ce lor ce prin fap te su u i tu u s-au

la î năl ți i mea con tem pla a a a ți

i i i ei pe cei ce-au iu bi it a al Dom nu u lui nu u u u

u u 7u u u u me ros ti i i i in du u u-l

ne în ce ta at în tr-a a a lor i i i i i ni

i i i i mă lă ca a a a a a a a şu u uri

dum ne ze ie ești pe e E e ei fă câ â â â ân

du u u u u se și i au ră ăb dat pri i i go ni i

re ne drep tă ăți și i chi i i i i i i i nuri

mis tu i iți de-a a al iu u u u u u bi i ri i i ii

fo oc ne arși da ar ca ve e e e e chiu u u ul rug

prin ha a a rul de via a ță fă ă ă că ă a a

tor

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Prosomice.

Glasul al 5-lea. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Glas λ η Πα ρ ϵ Κε

1. **B** u cu ră te cea tă de noi mu ce nici cor vi te jesc al


 Dum ne ze e u lui ce lui viu cu toți măr tu ri si to

 o rii ca re răb dând au sur pat în spăi mân tă toa a rea fia

 ră ro o și e cre din ța pă rin ți lor ați pă zi i t-o

 cu sân ge le tru pu lui vos tru le pă dâ ân du vă su

 fle tul pen tru dra gos tea lui Hris to os și-a a proa pe

 lui voi cei ce în tu ne ri cul și scâr be le tem ni ți le-ați

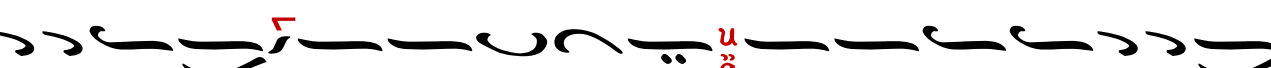
 pre fă cut în lu mi i nă prin ru gă ciu nea lă un tri

 că ru ga ți-L pe Do o om nul să dea su fle te lor

 noa as tre bo ga tă mi la Sa

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinții Săi.

2. **B**

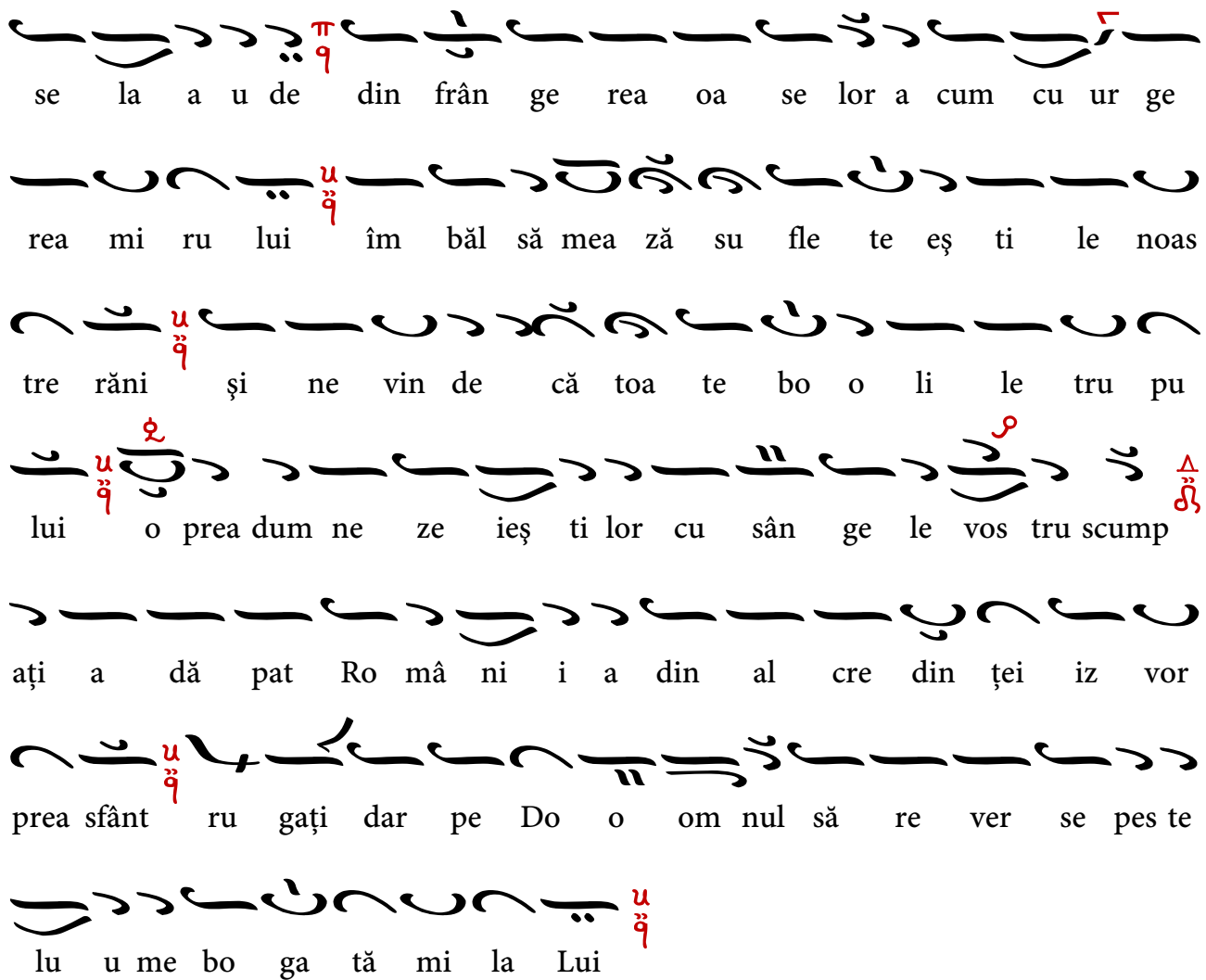
 u cu ră te al Ro mâ ni ei so bor ce ai ți nut

 a prin să fla a că ra Du hu lui voi toți măr tu ri si to

o rii ca re pe cei de de mult cu-a le voas tre chi i nuri în
tre cu u tu i-ați răb dând pri go ni ri le în du râ ând
strâm to ră ri le foa mea și se tea în gro zi i rea că
lă i lor fri gul tem ni ței schin giu i i rea bă tă
i le trâm bi țe E van ghe li ei fă cu tu v-ați Sfin ți lor
rea zem te mei și tă ri i e în lu cra rea vir tu ți
lor pe Dom nul ru ga a a ți-L să dea su fle te lor
noa as tre bo ga tă mi la Sa

Stih: Sfinților celor de pe pământul Lui minunate a făcut

Domnul toate voile Sale întru ei.

3. **T**oa a te ne stri că cioa se le flori ca re u da
te cu-al lor sâ ân ge slă vi tu s-au cu mi ruri și cu mi re
es me cu făr' de nu măr mi nuni as tăzi cu cin sti i re să



Aceleași Stihiri. Pe larg.

Glas π η Π α ρ $\text{K}\epsilon$



fia ră ro și i e cre di in ța pă ri in ți lor
 ați pă zi i i t-o cu u sâ ân ge e le tru u pu lu ui vos
 tru u le pă dâ â ân du vă ă su fle e tu u u ul pen tru
 dra go os tea a a lui Hris to o os și-a a a proa pe e lui
 vo o oi cei ce î în tu ne ri i cul și scâ â
 âr be e le tem ni i ți le-ați pre fă cu ut î în lu
 mi i i i nă prin ru gă ciu u u nea a lă un tri i
 că ru ga ți-L pe e Do o om nul să dea a su fle e te
 lor noa a as tre bo ga a tă mi i la a a Sa

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinții Săi.

2. **B** u cu ră te al Ro o mâ â ni i e ei so o
 o bor ce e ai ți i nut a a prin să fla a a că ra a Du

hu u lui vo oi toți mă ăr tu u ri si i to ri îi ca re e
 pe ce e e ei de de e mult cu-a le voas tre chi i i nuri
 în tre cu tu u i-ați răb dâ ând pri go ni i ri le
 în du râ â ând strâm to o ră ă ri i le foa a mea și i se
 tea a în gro zi i i rea că ă lă i i lo o o or fri gul
 tem ni i țe e ei schin giu i i i rea bă ă tă i i le
 tră â âm bi țe E e van ghe li i ei fă cu u
 u tu u v-ați Sfin ți i lor rea zem te me ei și i tă
 ri i i i e în lu cra a a rea a vir tu ți i lor
 pe Dom nul ru u ga a a ți-L să dea a su fle e te lor
 noa a as tre bo ga a tă mi i la a a Sa

Stih: Sfinților celor de pe pământul Lui minunate a făcut
 Domnul toate voile Sale întru ei.

3. **T**oa a a te ne stri i că ă cioa a se e le e
e flori ca a re u u da te e cu-al lor sâ â ân ge slă ă vi
tu u s-au cu u mi ru uri și i cu mi i res me e cu fă ăr'
de nu u u u măr mi i nuni as tăzi cu cin sti i i re să
se la u u de din frâ ân ge rea oa a se lor a
cum cu u ur ge rea a mi i ru u lui î îm băl să ă mea ză ă
su fle te e eş ti le e noas tre e ră ă ă âni și ne vin de
e că ă ă toa te bo o o li le e tru u pu u lui o
o o prea dum ne e ze ieș ti i lo or cu sâ â
ân ge e le vos tru u scump ați a dă pa at Ro o mă
ni i i i a din al cre di i in țe ei iz vor prea a
sfânt ru gați dar pe e Do o om nul să re e ver se e pes
te lu u u me bo ga a tă mi i la a a Lui